

BÉ TÁM

bàn bạc cùng
các bạn khắp năm châu

Tập I

LƯƠNG SĨ HẰNG

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BÉ TÁM BÀN BẠC

BÉ TÁM BÀN BẠC
Cộng Tác Viên
Nhà Văn Nghệ

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÁM BÀN BẠC

**Cùng Các Bạn
Khắp Năm Châu**

Tập I

(02-08-91 đến 09-09-91)

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BÉ TÁM BÀN BẠC
Cùng Các Bạn Khắp Năm Châu
LƯƠNG SĨ HẰNG
Hội Ái Hữu Vô Vi Ấn Hành — California
1992

BÉ TÁM BÀN BẠC...

Tập 1

Ngày 02 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Lúc này bé khỏe lắm hay sao mà dự trù bàn bạc khắp các nơi?

Trả lời: Thưa, lúc này Bé Tám đang được sống trong tâm thức tình thương của các bạn đồng hành tại thế, cho nên bé muốn tỏ thể cùng các bạn trong những giờ thanh vắng tức là 3 giờ khuya của mỗi buổi sáng.

Hỏi: Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao Bé lại thức?

Trả lời: Thưa, sau giờ thiền tâm thức được gột

8 BÉ TÁM BÀN BẠC

rửa trong lành và thanh nhẹ, nhìn thế sự biết bao nhiêu thắc mắc!

Hỏi: Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc?

Trả lời: Trạng thái thắc mắc luôn luôn đồn dập trong cuộc đời của mỗi cá nhân, dấy dấy thắc mắc không giải quyết được! Sống trong khổ! khổ! khổ! lẫn đời và đạo, triền miên học hỏi và triền miên xây dựng, đó là luật của tự nhiên.

Hỏi: Đã nói là luật tự nhiên tại sao còn thắc mắc?

Trả lời: Thưa, vì nghiệp lực chưa giải quyết được cho nên thức hòa đồng chưa có. Thành thử hiểu không thấu nguyên lý thanh tịnh và tự do của Trời Phật cho nên giam hãm chính mình trong thắc mắc. Thắc mắc chuyện của chính mình đã đành lại còn thắc mắc thêm chuyện của người khác nữa, cũng như chuyện cá nhân của Bé Tám cũng có nhiều người thắc mắc! Cho nên Bé Tám thấy họ có của thanh tịnh mà không biết xài và tự tạo động cho chính họ, tội nghiệp! Cho nên Bé Tám mới đem tâm thức hòa đồng bàn bạc với họ trong giây phút rảnh rỗi mà thôi.

Hỏi: Nguyên lý Thanh tịnh là gì?

Trả lời: Thưa, vạn vật đồng nhứt thể nằm trong nhứt khí nguyên sinh từ Đại thanh tịnh ban chiếu từ tia từ quang một. Cho nên con người hay là vạn linh trong vũ trụ quang này thấy thấy đều biết đau và thương cả, muốn truy ra nguồn gốc Đại thanh

tĩnh thì trước hết ta phải truy tầm mầm mống thương yêu từ trong mỗi gia đình đều có, nhiên hậu mới thấu hiểu được tâm và thực hiện tha thứ và thương yêu thì mới có cơ hội trở về với chơn tâm thanh tịnh. Đến giai đoạn này mới có cơ hội truy tầm Đại thanh tịnh cùng vạn năng sở hữu của vũ trụ quang.

Hỏi: Vũ trụ quang là gì?

Trả lời: Thưa, vũ trụ bao gồm điện năng xoay chuyển không ngừng nghỉ, nằm trong định luật hóa hoá sanh sanh, chủ tâm của nó là từ bi phân giải.

Hỏi: Vị trí của nó nằm ở đâu?

Trả lời: Thưa, nó nằm trong trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ, liên hệ với nút khí sanh tồn của vạn linh.

Hỏi: Vạn linh là gì?

Trả lời: Vạn linh là sức chấn động thanh nhẹ của Vũ trụ quang, cho nên loài người mỗi người đều có một khả năng khác nhau, nhưng ý thức chung là một. Cho nên ở đời này có tịnh thì phải có động thì mới quân bình được, đó cũng là luật tự nhiên.

Hỏi: Muốn biết được những điều Bé Tám nói thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, phải thiên nhiều thì nó sẽ giải mở nghiệp tâm, tự nó trở về với tự nhiên và cảm thức siêu nhiên, chứ không phải học chữ mà hiểu điều này, không nên lạc vào văn chương mà tự hủy một cuộc đời tu học.

10 BÉ TÁM BÀN BẠC

Ngày 05 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Đòi là gì?

Trả lời: Đòi là cuộc sống đua đòi trước mắt.

Hỏi: Đua đòi là gì?

Trả lời: Đua đòi là muốn hơn người khác, muốn có địa vị. Muốn tất cả về mình nhưng không hiểu mình là ai? Tại sao có sự hiện diện trên mặt đất, quên vị trí của chính mình, biến thể của nó là tranh chấp.

Hỏi: Tranh chấp là gì?

Trả lời: Tranh là giành cho được từ hành động cho đến lời nói. Chấp là chê với khen, muốn bảo vệ và không bao giờ bảo vệ được, cho nên người thanh tịnh nhìn mặt và nghe qua lời nói của người thì có thể biết rõ vị trí tâm của người đối diện đang đứng ở đâu. Người thanh tịnh thường nói người đòi hay thị phi.

Hỏi: Thị phi là gì?

Trả lời: Thừa, thị phi là tự mình phóng ra những lời không đúng sự thật cộng với ác ý mà không hay. Cho nên ở đời này Bé thường khuyên mọi người nên tự hiểu mình hơn là lo chuyện của người khác, rất nguy hiểm và rất dễ bị lạc đường đi như khùng điên mà không hay.

Hỏi: Đạo là gì?

Trả lời: Thừa, Đạo là tự nhiên và hồn nhiên. Đó là ánh sáng từ bi lóe ra từ trong chơn tâm của

vạn linh, ở đời này có 8 vạn 4 ngàn pháp môn nhưng quy về từ quang chỉ là một mà thôi; nằm trong định luật vay và trả, đến và đi, hiểu được điều này thì có thể tạm sống theo luật tự nhiên và hồn nhiên, thân tâm lúc nào cũng được vui hòa và mạnh khỏe.

Hỏi: Còn bệnh hoạn thì sao?

Trả lời: Thưa, bệnh hoạn là tâm trí lo âu bất chánh và làm những chuyện không cần thiết, phần hồn lúc nào cũng bị trói buộc bởi ngoại cảnh như là tình, tiền và dâm loạn.

Hỏi: Dâm loạn là sao?

Trả lời: Dâm loạn là muốn mà muốn không được, nảy ra một ý nghĩ sai mà tự cho là đúng.

Ngày 06 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Còn người tu thiền luôn luôn nghĩ sai về người khác thì sao?

Trả lời: Thưa, người tu thiền thì luôn luôn nghĩ mình là sai, để có cơ hội tự thức. Không nên nghĩ sai về người khác.

Hỏi: Nếu người tu thiền nghĩ sai về người khác thì sao?

Trả lời: Thưa, người tu thiền nghĩ sai về người khác thì điện năng trong cơ tạng không được phát triển và càng ngày càng u tối thêm. Thiền đúng nghĩ sai về mình thì có cơ hội hướng thượng hơn, thức hòa đồng sẽ được mở sớm hơn vì nguyên lý của

12 BÉ TÁM BÀN BẠC

một tâm linh là vô sanh cho nên phải tự thức, khi tự thức thì mới thấy rõ ánh sáng từ bi là sức mạnh.

Hỏi: Người tu thiền mà còn buồn hờn thì sao?

Trả lời: Thưa, người tu thiền mà còn buồn hờn là người tự bỏ quên nguyên lý vô sanh của người ấy mà thôi.

Hỏi: Con người có cha mẹ sanh ra, tại sao Bé nói là vô sanh?

Trả lời: Thưa, nguyên lý vô sanh là cha mẹ bằng xương bằng thịt không thể nào sanh ra tâm thức của người con được, cho nên mỗi một người đều có một khả năng khác nhau. Nó thể hiện trong tự nhiên và hờn nhiên, tức là thanh tịnh thì mới cảm thức được, hướng thiện thì tâm trí lúc nào cũng được thanh thoi, còn hướng về dục thì tâm trí lúc nào cũng ích kỷ, nghi kỵ và ác ý.

Hỏi: Tại sao Bé được hiểu nhiều việc như vậy?

Trả lời: Thưa, Bé đã được chuyển nhiều kiếp từ trong xác phàm mà ra. Cho nên bắt buộc Bé phải thông suốt những điều trở ngại của tâm linh. Chung qui Bé chỉ biết tu là điều cần thiết mà thôi.

Ngày 07 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Tại sao phải tu?

Trả lời: Thưa, vì chúng ta đã hướng ngoại nhiều kiếp, chỉ biết lo chuyện bên ngoài cho nên bỏ quên tất cả những chuyện phát triển tương đồng với Càn Khôn Vũ Trụ ở bên trong, thành thử nhiều khi chán

đời là vậy. Người tu ngược lại chỉ biết lo phát triển tâm linh ở bên trong, gọi là Huyền Vi, tự mình hiểu biết sâu rộng hơn, không muốn tranh chấp, thấy rõ vị trí của chính mình cũng như vị trí của vạn linh đang hành và đang tiến tùy theo duyên nghiệp của hành giả. Chẳng có ai hơn ai cả, cuối cùng cũng phải trở về thực chất của chính mình.

Tu để tự thức ngưng bớt những chiều hướng sai lầm và tự quy về một mối tâm linh.

Hỏi: Tâm linh là gì?

Trả lời: Tâm linh là một khả năng vô cùng. Nhiều chuyện biết được mà không thể nói được, lúc nào cũng đi trước chấn động của miệng môi, qua miệng đời thế gian đã chứng minh là có cõi vô hình, nhiều cảnh giới bất khả luận bàn với trí óc của một người chưa khai thông, cho nên chư Phật chư Tiên đành phải nhịn nhục để xem đời phát triển, từ vật chất cho đến tâm linh tùy theo trình độ.

Hỏi: Trình độ là gì?

Trả lời: Thưa, trình độ là hành trình tiến hóa của tâm linh đến mức tiến hóa của chính nó. Cho nên ở đời này nằm trong định luật tổ chức của Thượng Đế là tứ quan, tức là mắt mũi tai miệng, truy lùng ngoại cảnh mà tự thức chơn tâm mà thôi, cõi tạm chẳng có gì đáng tranh chấp cả.

Hỏi: Tại sao Bé nói đi nói lại cũng trở về không?

Trả lời: Thưa, “vạn sự trên đời là không, vạn sự sanh ra cũng bởi nhứt không”. Vậy căn bản của

14 BÉ TÁM BÀN BẠC

nó từ cái không sanh mà ra cái có, rồi cái có cũng phải trở về không thì mới giải quyết được mọi thắc mắc ở trên đời này.

Hỏi: Vậy Bé là ai?

Trả lời: Thưa, Bé là không.

Hỏi: Không ở nơi nào?

Trả lời: Thưa, bước vào tâm thức thì mới rõ chân không.

Hỏi: Muốn được nhẹ nhàng như vậy thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, thì phải ăn ít thiền nhiều thì mới gặt hái được phần kết quả đó.

Ngày 08 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Nhân quả luân hồi là gì?

Trả lời: Thưa, sự phát triển của tâm linh tức là sự hiểu biết đến đâu thì sẽ được về vị trí đó, nó cũng là trật tự của căn khôn và vũ trụ, cho nên người có kinh nghiệm tu học thường khuyên người đời nên hướng thiện thay vì làm những điều có mưu tính và ác ý, người thanh tịnh là người đã tự dần thân tháo gỡ được nghiệp tâm.

Hỏi: Nghiệp tâm là gì?

Trả lời: Thưa, nghiệp tâm là ôm giữ bất cứ một việc gì trong tâm; người tu nên buông bỏ tất cả những gì có thể ôm giữ được trong tâm, thì tâm thức sẽ được tự do thanh tịnh. Đó là nền tảng tiến hóa của người tu hành thiền.

Hỏi: Bé nói buông bỏ vậy niệm Phật để làm gì?

Trả lời: Thưa, niệm Phật là bước thang tiến tới quân bình, nhiên hậu mới nhớ nguyên lý của Lục Tự Di Đà, thức hòa đồng mới được mở, lúc ấy mới có cơ hội sống trong tự nhiên và hồn nhiên, trí óc minh mẫn và phán xét rõ rệt hơn. Người tu thực hành phải tự vượt qua từ giai đoạn một thì mới có cơ hội trở về không, cho nên người tu đi đến giai đoạn trong không mà có, trong có mà không thì sẽ không còn tội phước và tự cảm thức được nguyên lý vô sanh. Trong không lại không luôn thì ở lãnh vực nào cũng sẽ không bị ô nhiễm; chẳng làm điều tội thì chẳng có tội, chẳng kể công, chẳng có tính phước, tự nó trở về thanh tịnh và viên mãn, lúc nào xuất ngôn cũng tròn đầy nguyên lý vô sanh, thì sẽ chẳng bị buộc trong sanh tử luân hồi nữa. Nói thì dễ nhưng hành thì khó, cứ thiên đi sẽ được thông suốt ở về sau, chứ cứ dùng miệng môi bàn bạc thì sẽ bị chậm trễ và chẳng đi về đâu cả.

Ngày 09 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Sự thăng trầm trong tâm tư của con người tại trần gian này do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, sự thăng trầm là do điện năng sở hữu của con người tùy thuộc theo hoàn cảnh hiện hành của cuộc sống. Buồn vui lẫn lộn, không phân minh được sự thâu và phóng từ trong ý thức và mọi

16 BÉ TÁM BÀN BẠC

sự kích động và phản động ở xung quanh, nghiệp duyên lai vãng bất thường, người thanh tịnh thì cảm thức rất rõ những sự trắc ẩn của đối phương, biết mà không bao giờ nói là để cho đối phương tự nó phát triển khả năng tâm lý của chính nó.

Hỏi: Khả năng tâm lý là gì?

Trả lời: Thưa, đã được làm một con người tại mặt đất này, đều có một nội khoa tâm lý sắp sẵn trong tâm thức, tự nó phát triển sống động, tùy theo giác quan hướng thượng hay hướng hạ của chính nó. Nó cũng là một y sĩ tâm linh hằng hữu từ bao nhiêu kiếp làm người, biết được nội khoa tâm lý và vị trí phát triển thì sẽ không còn sự vui và buồn vẩn vơ trong nội thức nữa, chỉ biết hăng say trong việc làm khi nó muốn làm mà thôi.

Ngày 10 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Vui và hạnh phúc do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, vui và hạnh phúc là do sự quân bình thể hiện trong tâm thức của hành giả, qua những cơn khảo đảo thanh lọc, tùy theo khả năng từ quang của hành giả mà cảm thức điều này, cho nên làm người lúc nào cũng có cơ hội phát triển tùy theo duyên nghiệp mà an bài. Người tu thiền càng thanh tịnh thì càng vui là vậy.

Hỏi: Ở đời này được tiền, được bạc, được địa vị mới là vui, tại sao Bé diễn tả khác hẳn nhu cầu của thế sự?

Trả lời: Thưa, thế sự do đâu mà có, có phải do khả năng sẵn có của loài người đóng góp, nhiên hậu mới hình thành luật lệ sống chung hòa bình, khả năng của loài người có trước khi đặt ra luật lệ hay là sau khi đặt ra luật lệ rồi mới có khả năng? Người đời thì luôn luôn nhìn thấy sau khi có luật lệ thì mới có khả năng kết hợp trong trật tự được, nhưng người đạo tu thiên thì càng ngày càng thấy rõ khả năng thanh tịnh và tinh vi đã sẵn có trong lúc chào đời, cho nên người tu thiên rất kính trọng khả năng thanh tịnh của loài người.

Hỏi: Tại sao thích làm Bé Tám hơn là thích làm Thầy?

Trả lời: Thưa, Bé là cuộc sống của tâm linh, biết được mình là đứa bé dễ thương của mọi người, thì tinh thần phục vụ không bao giờ trì trệ và tự ái nữa, được thanh nhẹ làm bé đúng hơn là làm Thầy hay là Sư Phụ. Hai chữ Thầy và Sư Phụ do thế gian đề ra chứ kỳ thật là thức hòa đồng giải quyết hết.

Hỏi: Tại sao càng ngày càng bàn bạc với Bé Tám lại càng vui?

Trả lời: Thưa, lúc bàn bạc với Bé Tám tự cảm thấy không có sự ngăn cách nữa, cho nên hành giả cảm thấy vui và thương là vậy.

Ngày 12 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Bé Tám có thể giải quyết được chuyện gia

18 BÉ TÁM BÀN BẠC

đình không?

Trả lời: Thưa, gia đình là gì? Có phải gia đình là do khối óc đề ra hay không? Muốn có người hợp tác với mình cho nên gọi nó là gia đình, nguyên ý tinh thần của nó là một, ôm lấy tình cảm chung sống hòa bình, không còn nghi ngờ lẫn nhau nhưng sống trong trật tự, tin cậy và giao phó trách nhiệm cho nhau, mỗi người phụ trách một việc, từ trong thâm tâm đề ra.

Hỏi: Tại sao có gia đình vui lại có gia đình buồn và nghi hoặc lẫn nhau?

Trả lời: Thưa, lúc ban đầu tạo lập gia đình thì nam nữ đều vui, vì nguyên ý thiêng liêng sống động, mọi dự trù đều tốt đẹp, chồng nói vợ nghe, vợ nói chồng nghe rất thích thú, lúc nào tâm hồn cũng được sưởi ấm bởi tình người cao đẹp. Nhưng sống lâu lại tranh chấp, ghen ghét và nghi kỵ, quên đi giá trị của lúc ban đầu, do đó là tình người cao quý càng ngày càng mất dần, tự tạo cho mình xấu mà không hay. Rồi từ đó cứ biện hộ cho mình là phải, bất chấp sự hỗ trợ ở bên ngoài, cho nên nội khoa tâm lý thay đổi, sanh ra tâm bệnh là vậy. Như chồng vợ ghen nhau, cãi cọ đi đến đổ vỡ, không khác gì đóa hoa tươi đẹp kia đang bị lụn tàn và biến qua dạng khác, không còn sự chung sống hòa bình nữa, nhìn nhau là bực tức giận hờn, chỉ có biết trách móc thay vì âu yếm.

Hỏi: Đi tới giai đoạn này thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, phải tự mình kiểm điểm lại cuộc sống tình tứ cao đẹp ở lúc khởi đầu, rồi mới phê phán được hành động hiện tại, tự lui về trật tự thanh cao, lúc ấy giá trị gia đình mới khôi phục được, biết được mình sai, thì phước đức sẽ tràn ngập lại như xưa.

Hỏi: Còn người tu lại bị lục đục gia đình là sao?

Trả lời: Thưa, người tu bị gia đình lục đục là vì thiếu sự thông cảm lẫn nhau, lúc ông thiên bà ngủ, lúc ông ngủ bà thiên, tinh thần không đồng nhút, vợ chồng cần bàn bạc rõ rệt mỗi sự việc trong gia đình từ việc nhỏ cho đến việc lớn, phải thẳng thắn và thành thật, thì sẽ đánh tan bất cứ một sự ngờ vực nào có thể xảy đến.

Hỏi: Tại sao phải ly dị?

Trả lời: Thưa, hai bên ống cống bị kẹt, óc không thông, quên đi luật vay và trả cho nên phải tạm gác đến kỳ sau, cho nên con người có cơ hội luân hồi tiếp tục trên con đường trả vay, nghiệp tâm cuống cuồng từ kiếp này cho đến kiếp nọ, khó mà giải thoát. Cho nên người tu thì trong tâm phải dứt khoát thất tình lục dục như duyên thì mới được tiến hóa, bằng không vẫn ở trong vòng lục dục mà thôi. Đi đi lại lại chỉ có bao nhiêu chuyện đó nhưng vẫn phải làm hoài, nghiệp duyên tạo khổ, nhưng cứ đâm đầu đi tìm duyên và nghiệp. Không hiểu mình, chẳng hiểu họ, làm sao hiểu được Trời Phật mà tu, chạy theo tiền bạc, tạo ngu suốt đời, bận rộn mà

20 BÉ TÁM BÀN BẠC

tưởng lầm là mình đã được sung sướng.

Hỏi: Làm sao mới được sung sướng?

Trả lời: Thưa, phải tự dứt nghiệp luân hồi thì mới được sung sướng, chỉ có tu giải thoát là ưu sách nhất. Tâm hồn sẽ được thanh nhẹ và cảm thức được giá trị của ánh sáng từ bi đã ẩn tàng bao nhiêu kiếp trong tiềm thức.

Hỏi: Tiềm thức là gì?

Trả lời: Thưa, tiềm thức là cái biết, mà cái biết đó vẫn bị giam hãm trong sâu, vì nghiệp tâm bao vây, tràn đầy giả ảo, ước mơ, mâu ni châu không xuất phát được, cần phải thiền nhiều để chữa trị trí tâm, tự nó sẽ ổn định, trong tự nhiên và hồn nhiên, sau giờ tham thiền nhập định sẽ đạt đến mọi tình thế tự nhiên phẳng lặng, rất dễ hòa tan trong thanh tịnh.

Ngày 13 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Làm sao thấu hiểu được gia đình đó tốt hay xấu, phước đức ra sao?

Trả lời: Thưa, bằng chứng rất rõ ràng, nhìn đứa con mỗi kỳ sanh ra thì biết được sự âu yếm của cha mẹ ra sao trước khi chưa sanh ra đứa bé. Ví dụ như: đứa bé có tâm từ ái biết thương người, thì chúng ta có thể thấy rõ cha mẹ của đứa bé, đã biết thương yêu nhau trong tình thâm hướng thượng. Còn đứa bé, ngỗ nghịch hay chống báng, thì trước khi sanh ra đứa bé, cha mẹ của bé không có ý định

tạo lập một tương lai tốt đẹp cho quần sanh, cho nên hậu quả của một tâm linh ngộ nghịch hình thành trên mặt đất. Cho nên Bé thường nói con người là một kho sách vô tận, chứa biết bao nhiêu kỷ niệm in sâu từ tia điểm một của hành giả. Cho nên ở đời này người ta đua nhau mua sách về đọc, để cảm thức chuyện của chính mình, trừ ra những người tu thực hành thì mới biết thưởng thức chơn kinh vô tự, không cần chữ nghĩa mà biết được và tự giải được, cho nên Bé có cho hay: “Người đốt mà chịu tu thì rất dễ thành đạo”.

Hỏi: Thành đạo là sao?

Trả lời: Thưa, thành đạo là hành giả nắm được chơn lý tròn trịa, lúc nào cũng không dư và không thiếu cả, tức là viên mãn, tâm thân an lạc.

Hỏi: An lạc là sao?

Trả lời: Thưa, an lạc là điện năng trong cơ tạng lúc nào cũng quân bình, không đua đòi từ một việc nhỏ cho đến việc lớn, lúc nào cũng cảm thấy mình đang sống trong cõi thanh nhẹ và hạnh phúc.

Hỏi: Viên mãn là gì?

Trả lời: Thưa, Viên mãn là tròn đầy và không thiếu thốn, người thật sự tu Vô Vi hướng thượng và cảm thức sự tiến hóa vô cùng, thì lúc nào cũng thấy rõ khả năng của chính mình đang tiến từ lãnh vực này cho đến lãnh vực nọ, niềm vui vô tận hòa hợp cả càn khôn vũ trụ, khai triển từ cơ tạng cho đến khối óc tinh vi của Đấng Tạo Hóa đã hình

22 BÉ TÁM BÀN BẠC

thành. Xem ta, hiểu họ rõ ràng, không còn mê chấp và loạn tâm nữa, một lòng hướng thượng giải tỏa sự trược ô trong khối óc từ giây phút khắc, cơ tiến hóa không ngừng nghỉ mới gọi là viên mãn.

Ngày 14 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Tại sao tôi xa mẹ tôi, tôi lại nhớ, gần mẹ tôi, tôi lại nghịch?

Trả lời: Thưa, vì hai bản chất đều tự ái và nóng nảy, thiếu nhịn nhục cho nên xa lại nhớ, gần lại phiền.

Hỏi: Tình trạng như vậy thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, phải tự học nhịn nhục, sửa tâm sửa tánh bằng cách triền miên niệm Phật, bớt lý luận một thời gian sáu tháng, thì nội bộ ngũ tạng sẽ thay đổi, hướng theo chấn động tâm linh, tự khai hòa với nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật, khối thần kinh trong cơ tạng và khối óc sẽ được quân bình. Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật là linh dược chữa trị tất cả tâm bệnh tại mặt đất này.

Hỏi: Nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật là sao?

Trả lời: Thưa, Bé đã từng phân tách trong băng Lục Âm cassette rất rõ rệt, xin vui lòng nghe lại thì sẽ rõ hết.

Hỏi: Lúc này Bé khoẻ không?

Trả lời: Thưa, khoẻ thì mới làm Bé được, nếu mệt thì thành ông cụ rồi.

Hỏi: Bé thích làm cụ hay làm Bé?

Trả lời: Thưa, tùy theo trình độ tiến hóa của tâm linh.

Hỏi: Chùng nào Bé mới xưng là cụ?

Trả lời: Thưa, chùng nào bộ sinh dục hoạt động được tự nhiên Bé là cụ.

Hỏi: Vậy những người ở thế gian này khoẻ mạnh, sinh dục dồi dào đều là cụ hết, có phải không?

Trả lời: Thưa đúng, sinh dục là tiêu hao phung phí điện năng sẵn có của chính mình, tâm và xác sẽ bị trì trệ và già nua, khối thần kinh chập chạp, thích ăn, thích ngủ và thích dục, rất khó tu và điện năng tiến hóa sẽ không còn cơ hội viên mãn được.

Hỏi: Bác sĩ mách rằng phải có sinh lý thì con người mới bình thường?

Trả lời: Thưa, bác sĩ có thể mách về cơ tạng kết hay thông, chứ không mách chiều hướng tâm linh như Bé Tám.

Hỏi: Có phải Bé Tám muốn nói về nội khoa tâm lý y học không?

Trả lời: Thưa, Bé không có tiền và có cơ hội ăn học như một vị bác sĩ. Nhưng Bé chỉ biết âm thầm tự tu, tự tiến và tự học, tùy duyên phát triển của tâm linh sẵn có. Sau lúc tham thiền của Bé là đã dự một khóa học, cứ triền miên như vậy và không được lười biếng, thực hành và phát triển trong thực chất.

Hỏi: Tại sao Bé lại còn đi Casino?

Trả lời: Thưa, Bé đi Casino để kiếm lại tiền tài danh vọng có thể lôi cuốn Bé không? Cho nên mỗi lần đi Casino của Bé là mỗi lần Bé được tiến về không rõ rệt hơn. Bé cảm thấy đồng tiền không chân tay nhưng vẫn chạy đều và phục vụ quần sinh. Bé rất quý hạnh đồng tiền chứ không quý tiền, cho nên Bé không bao giờ bị sa mê và dục vọng ăn thua nữa. Bé chỉ biết nguyên hình điển quang là trật tự sống động của Vũ Trụ này, chỉ cần học và chạm trán bất cứ đề tài nào tại mặt đất này, cho nên Bé có viết một câu là: “Sống vui một kiếp rồi thăng tiến” là vậy. Ở đời này mất tâm có tiền, mất tiền có tâm, cho nên loài người thường nảy ra sáng kiến này đến sáng kiến nọ, cũng nhờ khổ mới tiến thân. Chúng ta đang sống ở đời này chắc chắn là phải thua lỗ.

Hỏi: Lấy gì chứng minh là lỗ?

Trả lời: Thưa, lúc nào Bé cũng có bằng chứng, là xác của chúng ta cuối cùng ăn uống bổ dưỡng bao nhiêu năm đi nữa, rồi cũng phải hoàn trả lại lòng đất rồi mới ra đi. Bác sĩ học hết sách nhưng chỉ biết nhìn mặt lân cuối và thở ra mà thôi! Lưu lại sự thương tiếc trong tâm của người đang hành, mưu tìm một sự cứu rỗi, cho nên nó mới để ra khoa học hiện đại, biết được nhiều việc nhưng không làm sao sáng chế được Điện Năng Từ Bi của loài người và Vũ Trụ, cho nên bác học cũng phải đi tu là vậy.

Hỏi: Tại sao Bé nói đi nói lại cũng nói tu mà thôi?

Trả lời: Thưa, tu là nó sẽ được nhẹ và bớt khổ đi.

Ngày 15 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Tại sao có nhiều gia đình phản đối và nói tu là sẽ điên?

Trả lời: Thưa, nó đã điên rồi mới chịu tu, điên là sao? Điên tức là bị ô nhiễm bởi tình tiền động loạn, cho nên nó chán chường nó mới học tu. Người tu bước vào thanh tịnh thì bắt buộc phải từ bỏ tập quán xấu xa. Cho nên người đời thấy người tu là ngu và điên là vậy, ví dụ: đang ăn mặn dứt khoát đi ăn chay vì lòng từ bi đang phát triển không muốn tiếp tục sát sanh hại vật nữa. Một cuộc thay đổi bất ngờ cho nên người đời hay phê phán là vậy.

Hỏi: Ăn chay hữu ích ở chỗ nào?

Trả lời: Thưa, ăn chay là rước những thực phẩm nhẹ vào thân hơn là ăn mặn. Khi chúng ta ăn uống tinh khiết thì điện năng trong cơ tạng được vận hành thanh nhẹ, cung ứng điện năng thanh nhẹ lên khối óc để dãi hơn, bớt suy nghĩ chuyện phàm tục, đấu tranh vô lý, cũng là một cơ hội giải tỏa nghiệp tâm, hiểu rõ cuộc sống hiện tại là tạm, không phải bền lâu như người ăn mặn đã lầm tưởng và đem tâm sát phạt con thú để bổ dưỡng cho thân mình được trường sanh, lâu ngày biến thành ác ý đấu

tranh bất lợi cho tâm thức mà không hay.

Hỏi: Trước kia Bé có ăn mặn không?

Trả lời: Thừa có, Bé từ trong đó mà ra, dần thân chứng nghiệm rõ rệt, Bé mới đóng góp với mọi người muốn đọc *Mục Bé Tâm*.

Hỏi: Vạn linh muốn tiến hóa tại sao Bé không dành cơ hội cho chúng nó tiến hóa?

Trả lời: Hai chữ “tiến hóa” nói rất dễ nhưng hiểu rất khó. Tùy theo duyên nghiệp của mỗi tâm linh mà độ. Chỉ có Trời mới có khả năng Đại Từ Bi thường độ vạn linh, còn con người thì phải học cách ở ăn và trật tự của vũ trụ thì mới bắt đầu hiểu được định luật tiến hóa của vạn linh, lúc ấy gọi là độ chứ không phải ăn. Người đời thì chỉ biết ăn, bổ khỏe và vui chơi mà thôi, đến khi bệnh hoạn đau buồn lại cầu xin Trời Phật độ, cho nên ở đời này rất nhiều người đi nhà thờ, đi chùa hằng tuần, nhưng tánh nào tật nấy, về nhà vẫn cãi cọ như thường vì vắng giáo lý. Còn người thiên thực sự khai triển tâm linh phù hợp với giáo lý, cho nên sau khi thiên được sáu tháng thì tự cảm thấy có phần thay đổi rõ rệt hơn. Bé thường khuyên những người thiên nên đi chùa hay nhà thờ để nghe giáo lý để so sánh, thiên dễ cảm nhận và hiểu nhanh hơn, lúc đó chúng ta mới biết quý công đức của quý Cha và quý Thượng Tọa, bản chất kỳ thị sẽ biến mất và thức hòa đồng sẽ được mở.

Hỏi: Đã nói là Vô Vi mà lập hội để làm gì?

Trả lời: Thưa, Hội là để chứng minh chơn tâm tu học của mỗi người, tự phát tâm được bao nhiêu, thì sẽ hội tụ được bấy nhiêu cho phù hợp với cơ tiến hóa của nhơn sinh, cho nên Hội Ái Hữu Vô Vi cũng có bầu Hội Trưởng và Ban Chấp Hành sẽ thành tựu trong tự nhiên và hờn nhiên. Cho nên những vị Hội Trưởng lúc nào cũng tin tưởng nơi sự sắp đặt của Bề Trên qua sự phát tâm của hành giả tại thế mà thành tựu, cho nên có nhiều thành phần muốn phá hoại Vô Vi, kể cả ma quỷ, nhưng không sao làm được, vì sự phát tâm là sức mạnh Từ Bi sẽ đánh bạt tất cả tinh thần ô trược ngoại lai, tự nó phải thức tâm.

Hỏi: Tại sao có nhiều người chuyên môn nói xấu Vô Vi?

Trả lời: Thưa, chúng ta thấy rõ vị trí của họ đang đứng vào lãnh vực nào rồi, là ăn cơm Trời nói chuyện thị phi, tự hàn gắn cho mình một đại tội là làm ô trược khối thần kinh của Trời Đất sắp đặt cho mọi người chung hưởng hòa bình, cho nên làm một kiếp người thiếu lượng chất từ bi thì phải mang một tâm bệnh suốt một kiếp mà không hay. Cho nên ở đời này truyền thuyết cũng đã cho chúng ta biết rằng: Có thiên đàng và địa ngục. Tâm thiện lành thì sẽ được dạo chơi thiên cảnh, còn tâm ác độc tự tạo sự rối ren thì phải xuống địa ngục thiếu thốn vô cùng để chữa trị tâm bệnh.

Hỏi: Bé nói Vô Vi có thể trị tâm bệnh là sao?

Trả lời: Thưa, người tu Vô Vi phải ý thức rõ ràng tại sao tôi phải tu Vô Vi? Tu thiên Vô Vi là một cơ hội để tự giải tỏa từ tâm lẫn thân, cho nên Bé nói Vô Vi là đường lối dứt khoát chữa trị tâm bệnh, nếu muốn tu Vô Vi thì phải đọc và xét cho kỹ những gì Vô Vi đã và đang thành tựu.

Ngày 15 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Thành tựu ở chỗ nào?

Trả lời: Thưa, thành tựu thể hiện trong tâm của hành giả, được nhồi quả, như được thanh nhẹ. Cho nên nhiều người tu Vô Vi thấy từ ngày tu đến bây giờ, càng ngày càng tu càng thấy nghịch cảnh, càng ngày càng thanh tịnh, thấy xung quanh mình tràn đầy những người gian ác, tự mình muốn lui vào một góc để lo tu, đó là chứng minh sự tiến hóa điện năng. Càng ngày càng thoát tục, đứng theo đường lối trung dung giải thoát, thì điện năng khối óc phải được phát triển, nghi việc gì là có việc đó, nhưng hành tiến về cõi Phật phải khiêm nhường nhịn nhục thì chơn tâm mới bộc sáng, hào quang mới được thanh nhẹ, chơn tâm hướng thẳng về Phật giới, không còn tình tứ ảo vọng như xưa nữa, sống ở thế gian nhưng biết rõ ta không phải người tại thế, xuất khỏi cơ thể bất cứ lúc nào, không còn bận bịu chuyện thế gian.

Hỏi: Tại sao giờ cuối của Đại Hội kỳ rồi Bé

Tám bận bịu khóc lóc trước giờ chia tay giữa bạn đạo?

Trả lời: Thưa, khóc để nâng cao điện năng khối óc của hội trường và truyền thẳng vào tâm thức của bạn đạo. Tâm hào quang thanh nhẹ giải tỏa sự nhớ nhung âm thầm tự tiến, đồng thời giải trừ qua nước mắt của mọi người, lúc nào rảnh xem video lại rõ hơn, khả năng không phải một mình Bé làm, nhưng cả cộng đồng thương yêu của chư Phật, chư Tiên tận độ trong giây phút thiêng liêng ấy. Cho nên mỗi Đại Hội đều có một sắc thái khác nhau không thể đoán trước được, chuyện của Trời Phật, người phàm và ma quỷ chỉ biết bó tay mà thôi, đó gọi là mật pháp. Cứ cố gắng lo tu đến Đại Hội sẽ có cơ hội tự kiểm chứng mức tiến hóa của chính mình, kẻ có phương tiện như người không có phương tiện dụng tâm hướng thượng thì đến giây phút đó cũng có cơ hội kiểm chứng điện năng của chính mình. Những tu sinh lại được ưu tiên cộng hưởng trong giây phút thiêng định.

Hỏi: Kỳ tới tại Hồng Kông lấy tên Đại Hội gì?

Trả lời: Thưa, Đại Hội “Du Hành Tự Thức”, từ đây dành dùm tới đó sẽ có cơ hội hiểu thêm nhiều việc.

Hỏi: Tại sao lúc này Bé không nói thiên cơ?

Trả lời: Thưa, thiên cơ nằm trong chấn động chiều hướng phát triển cơ tạng của con người, hiện ra những cảnh chết chóc, động đất và bão lụt. Người

30 BÉ TÁM BÀN BẠC

tu thanh nhẹ sẽ nhận được sự chấn động của vũ trụ liên hệ đến chấn động của tiểu vũ trụ. Phân tách ra gọi là thiên cơ. Cho nên người tu thiên khai triển ở giai đoạn đầu hay nói thiên cơ, nhưng đi tới vô cùng tận thì thấy rõ thiên cơ là luật lệ của vũ trụ mà thôi, chẳng có gì đáng quan tâm, lo tu là chánh!

Ngày 16 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Ở đời này có gì là quý?

Trả lời: Thưa, ở đời này tất cả đều là quý, tất cả đều là xây dựng và tiến hóa của tâm linh.

Hỏi: Tại sao ở chợ đời có món bán mắc và có món rẻ?

Trả lời: Thưa, mắc rẻ là do sự ưng ý của con người đề ra, thích hay là không thích đó thôi, tùy duyên của mọi người.

Hỏi: Tuổi trẻ mới lớn lên ưa thích đủ thứ tại sao?

Trả lời: Thưa, mới bước vào đời lúc ban đầu thấy cái gì cũng mới lạ, nhưng một thời gian hiểu biết rồi, sẽ bớt bị lôi cuốn bởi ngoại vật và ngoại cảnh, cho nên thanh niên lớn lên muốn lấy vợ, sự ước mong của người tuổi trẻ có vợ tức là đạt được mục đích hạnh phúc, thành thử không có luật lệ gì ngăn cách họ được. Cho nên nó đã biến thành luật tự nhiên, trai lớn lên thì phải có vợ, gái lớn lên thì phải có chồng.

Hỏi: Vợ chồng là hạnh phúc mà tại sao lại lồi thối?

Trả lời: Thưa, lúc chưa biết rõ nhau thì quý nhau, nhưng sau khi chung sống càng ngày càng hiểu nhau, lại muốn xa nhau, đó là luật tự nhiên. Người đạo thường nói “Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc” là vậy. Rốt cuộc mạnh ai nấy lo tu sửa tâm lẫn thân, giáng trần học ăn, uống làm việc và vui chơi, tu học cho đến thức tâm thì mới thấy bình an mà ra đi, cuối cùng của nó là giải thoát và tự thức. Cho nên phần hồn ở lúc ban đầu thì ham mê trần trược, cứ vậy mà điều luyện cho đến lúc thanh nhẹ thì mới cảm thức được thế gian cõi tạm, cũng là môi trường học hỏi và tiến hóa. Cho nên ở xã hội văn minh này sách vở tràn đầy, con người được tự do cung ứng khả năng sẵn có của chính mình qua lời văn đã học được, vẫn nằm trong trình độ giới hạn mà thôi, xuất phát từ tia từ quang thanh tịnh của hành giả tại mặt đất này.

Hỏi: Tại sao có người đặt bút thành thơ, có người viết một câu cũng không trôi chảy?

Trả lời: Thưa, người đặt bút thành thơ là người đã được điều luyện về phần trí nhiều, phần trí phải chịu khổ nhiều thì mới thành tựu, còn người viết văn không trôi chảy thì hướng về dục và hướng ngoại nhiều hơn cho nên bộ thân kinh bị dấy động, nói chuyện hơn thua thì giỏi nhưng hành văn thì dở, mỗi người một lãnh vực cũng đều tiến hóa công

bằng tùy theo trình độ.

Hỏi: Những ca sĩ thì sao?

Trả lời: Thưa, những ca sĩ là người thích những chuyện lạ siêu đẳng, có người thích lãng mạn, có người thích ôn hòa, cũng là một phần hồn được điều luyện qua những điều luyện của trường đời từ lúc sơ sanh cho đến lúc hình thành. Cho nên hành giả có bộ óc khác thường, đọc qua là nhớ và lập lại rất rõ rệt và trật tự theo luận điệu từ quang sẵn có của người.

Hỏi: Những người này có thể tu được không?

Trả lời: Họ đang tu qua giọng hát câu hò của họ, những người này thích tự tu tự tiến chứ không thích tu trong lệ thuộc trật tự của người tu, tự do phát triển tiềm tàng thực chất của chính mình mà thôi.

Hỏi: Tại sao Bé thích họ hỏi Bé mà Bé không hỏi họ?

Trả lời: Thưa, Bé thích học cho nên Bé rất cần câu hỏi, có gì thắc mắc Bé dụng chơn tâm hỏi Trời Phật thì tức khắc Bé có câu trả lời, cho nên Bé không còn làm phiền nhơn sinh nữa, luôn luôn Bé có bài học giữa Trời và Người, nhờ vậy mà lúc nào Bé cũng cảm thấy sống vui và hòa bình, điện năng của Bé không còn bị kẹt trong chiều hướng sân si nữa. Nói tóm lại cũng là một kỳ công thì mới có kết quả ở ngày hôm nay.

Hỏi: Tuổi trẻ mà dứt khoát theo đường của Bé

đã và đang đi thì sẽ đạt được kết quả hay không?

Trả lời: Thưa, chắc chắn sẽ có kết quả tốt đẹp hơn, ý chí sẽ lành mạnh và thức hòa đồng sẽ phù hợp với thiên cơ.

Ngày 17 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Có nhiều người đã từng quì lạy Bé và xin tu, trong một thời gian lại phản trắc và đi nói xấu Bé và chống lại Bé, tại sao?

Trả lời: Thưa, những người ấy có bộ óc lợi dụng cầu xin, trong giờ phút cảm động quì lạy Chơn Lý chứ đâu có lạy Bé, cho nên Bé thấy đó là việc thông thường, có cảm động thì có cơ hội sửa tâm, nếu quên cảm động thì tánh nào tật nấy, mất sự trung tín của chính mình, đành chịu thua lỗ ở về sau!!!

Hỏi: Có người ngược lại tự xưng là Thầy của Bé Tám đúng không?

Trả lời: Thưa đúng, người đời tất cả đều là thầy của Bé, nhờ sự khó khăn của người đời mà Bé mới có cơ hội học nhịn nhục. Cho nên Bé thường nói, Cha còn phải học nơi con, nương chiều nó, mà giải quyết dùm nó trên mọi khía cạnh trong lúc trưởng thành. Cho nên Bé không thể giận bất cứ ai cả, ngược lại Bé rất quý mọi người. Có người viết thơ muốn được nghe qua Bé chưởi họ, để có cơ hội sửa tâm. Bé không dám làm sư phụ độc tài, hà hiếp khối óc, trong lúc nó có cơ hội tự nó phát

triển. Đó là luật công bằng của vũ trụ quang, Bé chỉ biết gia công tu luyện chính mình và đưa ra những gì mình đã được chứng nghiệm mà thôi.

Hỏi: Bé có thương bạn đạo không?

Trả lời: Thưa, người không tu Bé còn quý hướng hồ gì người chung hành với Bé, Bé phải bái phục họ vì họ là người dẫn thân cho những người kế tiếp.

Hỏi: Tại sao Bé nhận định là có thiên ma?

Trả lời: Thưa, thiên ma là một phần hồn siêu thoát trở lại mặt đất này, xây dựng cơ đồ cho chính họ, chứ không làm được phép lạ như đấng Christ từ ái.

Hỏi: Jesus Christ có rất nhiều người kính phục một thời gian rồi lại bỏ là tại sao?

Trả lời: Thưa, vì niềm tin không vững, không tự biết họ làm sao biết được Jesus Christ, trong lúc tâm thân bất ổn, đâm ra hoang mang chạy bậy, rốt cuộc cũng phải chôn xác dưới lòng đất, dù có thiêu đi nữa thì tro cũng phải chôn vùi dưới lòng đất mà thôi. Người tu thật chỉ biết có cái tâm, thì mới kính trọng những đấng thanh nhẹ đã lưu lại những lời chọn lý quý giá trên mặt đất này.

Hỏi: Có khi chúng tôi thấy Bé cô đơn và buồn, có phải không?

Trả lời: Thưa, Bé không bao giờ cô đơn và buồn cả, nhưng hành giả cô đơn và buồn, tưởng lầm là Bé cô đơn và buồn. Cô đơn là chỉ có một mình

mà lo nhiều việc không xong, vì tâm hướng ngoại. Buồn là cảm thấy mình vẫn tầm tối chưa quán thông được việc nhỏ cho đến việc lớn, vẫn ôm lấy sự sợ sệt và sân si.

Hỏi: Phải làm sao mới dứt được sự động loạn kể trên?

Trả lời: Thưa, phải tự tin và thực hành đúng pháp, bớt hướng ngoại, ăn cơm Trời phải nhớ Trời mà tu, không nên ăn cơm Trời mà trách móc thị phi chuyện người khác, thì nó sẽ đi lạc hướng hồi nào mà không hay. Cho nên ở đời này hay than khổ là vậy, chịu không nổi mà không hay chính mình đã phá hoại mình từ tâm lẫn thân, biến thể của nó là động loạn mà thôi!

Hỏi: Đấng Christ từ ái với Phật có khác nhau không?

Trả lời: Thưa, ở đời này đặt ra danh xưng chú kỳ thật nguyên chất của nó là từ quang thanh nhẹ như nhau, nhưng trong lúc làm việc, tùy theo hoàn cảnh nhu cầu mà tận độ.

Hỏi: Tại sao đạo Chúa có nhiều người theo mà đạo Phật lại ít người theo?

Trả lời: Thưa, Phật Chúa cũng do tâm đề ra, muốn nhẹ thì theo lời chơn lý mà tu, còn muốn nặng thì mặc nhiên cho đời lồi cuốn cuối cùng rồi cũng sẽ thức tâm theo chiều hướng luân hồi tiến hóa mà thôi, tất cả đều nằm trong luật tự nhiên và siêu nhiên, đó là vô sanh là vậy.

Ngày 18 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Thức là gì?

Trả lời: Thưa, thức là tự nhiên hình thành theo trình độ và hoàn cảnh sẵn có, đặt nó ở môi trường nào nó sẽ được tiến hóa theo môi trường đó, cũng như người ở trên cao nguyên Việt Nam mà gỏi qua Mỹ học hỏi, trong vòng 10 năm thì họ vẫn nói tiếng Mỹ rõ rệt như người Mỹ, nhờ những gì mà họ hiểu mà nói được, có phải nhờ chơn thức hòa đồng của họ mà tự cảm nhận, theo chiều hướng thu phóng tự nhiên, còn người tu không nghe được Phật Tiên phân giải, là tại vì họ hướng ngoại tạo thành một tập quán xoi bói người khác, mà đành phải quên chơn thức của chính mình, cho nên không nghe được siêu âm.

Hỏi: Siêu âm là gì?

Trả lời: Thưa, siêu âm là không nói bằng miệng môi, không âm thanh lời tạm mà hiểu, đó là siêu âm tự thức, cho nên nhiều người thiền đứng đắn, tự nhận thấy thoải mái và vui cười trong tâm sau giờ thiền, nó là một dịch vụ tiến hóa và một cơ duyên thông cảm Trời Phật.

Hỏi: Trời Phật đâu có cần loài người thông cảm?

Trả lời: Thưa, vì loài người muốn tiến hóa tới cảnh giới Trời Phật, cho nên phải thông cảm Trời Phật trước khi đến đó.

Hỏi: Trời có gì đặc biệt hơn loài người, mà ai

ai cũng muốn đến đó cả?

Trả lời: Thưa, nhẹ thì làm Trời Phật, còn nặng thì chỉ lo đấu tranh và thua lỗ, uổng cho một kiếp làm người! Cho nên người đời khi chết xuống địa ngục ai cũng khóc cả. Tại sao? Thưa, lúc sống biết được đường tu tiến mà không chịu tu, cho nên lúc chết tiếc uổng khóc lóc là vậy.

Hỏi: Ở đời này người lương gạt có thành công không?

Trả lời: Thưa, người lương gạt tưởng lầm là đã thành công, chứ chỉ có tiếp tục lừa gạt người và lừa gạt chính mình mà không hay.

Hỏi: Họ gạt được tiền, có xe hơi, nhà lầu, vợ con sang trọng, tại sao Bé nói họ gạt họ chỗ nào?

Trả lời: Thưa, họ tự gạt họ là tự tạo cho họ một tập quán xấu, ý lại nơi đồng tiền mà không hay, tưởng lầm là mình đã thành công giàu có, lúc chết mới biết được mình là một phần hồn ngu muội, không biết giúp mình tiến hóa, hưởng ngoại cho nên giờ phút này mới bị thảm thiết trong gông cùm, cho nên Bé khuyên Bạn đạo nên xét cho kỹ việc của mình làm, từ miếng ăn cho đến giấc ngủ, xem ta có phung phí và tự hại không?

Hỏi: Ăn sao mới là đúng, ngủ sao mới là vừa?

Trả lời: Thưa, ăn những món dễ tiêu như cơm với rau vừa ấm bụng, sau bốn tiếng đồng hồ thì sẽ tiêu hóa hết, không ăn cơm, rau, cá, thịt cộng với những món thích khẩu, nhai không kỹ thì hậu quả

38 BÉ TÁM BÀN BẠC

bộ tiêu hóa làm việc rất nhiều và thực phẩm bị ứ đọng lên men khó tiêu và sanh ra bệnh mà không hay, ban ngày phải nghĩ những điều thiện lành hay niệm Phật thì tối lại sẽ có giấc ngủ êm ả và dễ chịu, không có ác mộng chiêm bao trong giấc ngủ. Đó là trật tự của cuộc sống. Người sống có trật tự thì dễ tu và khối óc dễ tiến hóa tới thanh nhẹ, ngược lại thì sẽ tự tạo cho khối thần kinh và nội khoa tâm lý rối loạn, rất khó tu và khó tiến.

Hỏi: Đêm nay hầu như Bé chưa ngủ, mới có 1 giờ 40 mà đã viết bài, Bé có gì bất ổn không?

Trả lời: Thưa, Bé không có gì bất ổn cả, Bé nhìn thấy Bạn đạo ăn uống và suy tư mất trật tự rất nhiều, cho nên Bé thức sớm để viết bài tâm tình nhắc nhở cho nhau, khi sự nhắc nhở được truyền cảm đến các Bạn thì Bé sẽ có một giấc ngủ triền miên khỏe mạnh.

Hỏi: Có những người sanh ra ở đời này thích chánh trị và thích công bằng yêu nước, quý dân thì sao?

Trả lời: Thưa, những người đó có một tâm hồn chánh nghĩa, suốt cả đời không biết tham lam, lúc nào cũng bằng lòng hy sinh cho tổ quốc, sống đạm bạc còn khổ hơn người tu, ngược lại có một số người chuyên môn lợi dụng chánh trị, nói chánh trị, nhưng không bao giờ chịu dẫn thân, bày mưu này kế nọ, để phá hoại cuộc sống của người khác, tham sống sợ chết, miệng nói nhưng tâm không chịu làm,

chết đi chỉ làm ma quỷ chứ không thành Thần được. Ở thế gian thường chê người nói dóc, bằng một câu: “Miệng nói Thánh, tánh ngu như bò”, có người miệng nói yêu nước, nhưng tâm đếm tiền, mưu lợi cho cá nhân, được làm ông này ông nọ là thỏa mãn, vì đó cho nên nó sanh ra tâm hối lộ, có chút quyền thế là nghĩ chuyện kiếm tiền, không cần biết đến hậu quả ở về sau. Cho nên ở đời này, có nhiều người đã hành hạ dân và mưu lợi cho chính mình, đến già bệnh hoạn triền miên, nằm liệt giường liệt chiếu để đền tội trước khi lìa thế gian. Cho nên Bé khuyên người đời nên thực tâm tu hành, không nên lấy đạo tạo đời, đọc *Địa Ngục Du Ký* cho nhiều, càng đọc thì càng thấy rõ tâm mình đã và đang tiến hóa đến đâu, chừa không dám làm bậy nữa, sẽ được sống trong cuộc sống thanh nhẹ, khi hồn tự thức và thiên nhiên hơn, không làm siêu vi trùng phá hoại xã hội, nhưng sẽ trở thành hiền nhân độ tha giúp đời, lúc nào cũng sẵn sàng cống hiến thực chất của chính mình, thực chất là khả năng của Trời ban, không thể ngụy tạo được.

Hỏi: Ở đời này có người thích quân sự, dấn đá, trừng trị ác thú, ác nhân thì sao?

Trả lời: Thưa, những người này có bản lãnh anh hùng giết người này cứu người nọ, thuộc về hệ thống võ Phật, ngược lại cũng có một số người núp vào hùng khí của người thành công mà kiếm ăn. Ở đời này có mặt phải thì có mặt trái, thì nó mới quân

bình, cho nên ở trên mặt đất này có vua thì phải có nịnh. Nịnh giết chết vua hồi nào không hay, nếu vua không sáng suốt và tự thức, nói đi nói lại chỉ có tinh thần tự tu tự tiến là bình an nhất mà thôi, Bé đã từng tham gia không ít chuyện của đời, nhưng rốt cuộc cũng phải nhớ đến quốc hồn mà lo tu.

Hỏi: Quốc hồn là gì?

Trả lời: Thưa, quốc hồn là xứ Phật thanh nhẹ vô cùng, người đạo gọi là Niết Bàn, từ bỏ nghiệp tâm.

Hỏi: Nghiệp tâm là gì?

Trả lời: Thưa, ôm lấy chuyện đời ăn ngủ không yên, gọi là nghiệp tâm. Còn người tu giải mở được, thì không còn nghĩ bàn đến việc đời, cơ hội tranh chấp biến mất, tâm hồn nhẹ nhõm.

Hỏi: Có người muốn làm minh vương, vua thế gian thì sao?

Trả lời: Thưa, Bé thấy làm vua Tiểu Thiên Địa tức là xác mình chưa xong, mà làm sao làm vua mọi người khác nhau. Chỉ nung nấu tinh thần phục vụ mọi người thì đúng hơn, tin vào căn bản phục vụ của Thượng Đế mà hy sinh là cao quý nhất trên đời này.

Hỏi: Thượng Đế phục vụ ở nơi nào?

Trả lời: Thưa, Thượng Đế đã đặt luật lệ của cuộc sống nằm ngay hệ thống thần kinh của loài người, thưởng phạt công minh. Biến thể của thực phẩm hằng ngày cũng là hạnh cao quý của Ngài để

ra, phục vụ nhơn sanh. Đâu đâu cũng có sự hiện diện của Ngài, nhưng ở đời này tham, muốn tìm cho được Thượng Đế để làm áp-phe (affaire), có đạo tâm sung sướng không hành, ngược lại muốn chôn vùi tâm thức của chính mình, để chuốc lấy cái khổ về sau!!! Cho nên Đức Linh Bảo Thiên Tôn có nói một câu rất quý giá là: “Ngu si tai hại biết bao, người đời nên thức tâm mà tự tiến còn hơn là nuôi ảo vọng vô ích”.

Hỏi: Làm việc gì cần thiết và làm việc gì không cần thiết?

Trả lời: Thưa, xây dựng tiến hóa tâm lẫn thân là cần thiết, còn hơn thua đua đòi là không cần thiết.

Hỏi: Tại sao đàn ông lại ghen hơn đàn bà?

Trả lời: Thưa, đàn ông mang xác đại trượng phu mà hướng về dục nhiều thì làm mất hùng khí, tự giam mình trong lãnh vực eo hẹp mà không hay, thích tiền bạc, thích thương yêu cho nên tánh ghen ghét bộc phát, mất tự lập và tự chủ, nói thì hay mà làm không được điều gì hết, bản chất đó là bản chất đố kỵ ty hiềm và ghen tương, lẫn quẩn trong vòng mê chấp, không bao giờ tiến được, uống cho một kiếp làm người mang xác đại trượng phu.

Hỏi: Đại trượng phu là sao?

Trả lời: Thưa, đại trượng phu là người giàu lòng tha thứ và thương yêu, nghe nhiều nói ít, chịu nhịn nhục học hỏi để tiến thân, nhiên hậu mới có cơ

hội cứu đời, đó là khí phách của đại trượng phu, tánh chất này nam nữ cũng hành được hạnh này.

Ngày 21 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Ai thương? Ai ghét?

Trả lời: Thưa, người tự thức ai cũng thương, người loạn động kích bác ai cũng ghét, đối về đời, còn đối về đạo thì chẳng có thương ghét thì mới tận độ và ảnh hưởng người đời được.

Hỏi: Thương là thương, ghét là ghét làm sao không thương và không ghét được?

Trả lời: Thưa, đức nhịn nhục cao thì không còn thương ghét nữa, ngược lại mọi người sẽ thương mình.

Hỏi: Tại sao làm người khi buồn khi vui?

Trả lời: Thưa, vì chưa biết tận dụng khả năng từ bi, cho nên có khi vui và khi buồn! Vì hưởng ngoại bị kích lại buồn, được hòa lại vui.

Hỏi: Chữ nghĩa khác hơn tâm thức chỗ nào?

Trả lời: Thưa, chữ là ghi chép lại những dấu tích tự nhiên, cho nên chiều sâu của chữ nghĩa rất sống động, nhưng người đời chỉ để ý phớt qua, cho nên không hiểu được chiều sâu của mỗi chữ, và nguyên ý của điển văn, biến thành ngộ nhận. Văn chương một đàng, nhưng mà hiểu một ý khác nhau, càng ngày càng lệch lạc, tạo ra ý đồ bất chánh, cho nên Bé nhắc người đời coi chừng lạc trong rừng văn chương mà không hay, khi lạc trong rừng văn chương,

rất khó bước ra khỏi cái vòng lẩn quẩn ấy, biến thể của nó là chấp và kỳ thị.

Hỏi: Làm sao tránh cho khỏi bị lạc?

Trả lời: Thưa, phải ý thức nguyên lý của văn chương thì rất hữu ích và khó bị lạc.

Hỏi: Nguyên lý của văn chương là sao?

Trả lời: Thưa, diễn hóa văn, chữ văn không hóa diễn được, khi hiểu được diễn thì nắm được nguyên ý của tác giả, thì khỏi bị mê và lầm.

Hỏi: Phải làm sao mới có diễn?

Trả lời: Thưa, tu thiền nhiều thì sẽ có diễn, càng ngày càng rõ rệt hơn, cho nên Bé thường nói: “Biển cho lặng minh châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần”. Tức là thiền đúng đắn thì sự vận hành điện năng trong cơ tạng điều hòa, mới được êm ả phẳng lặng, thì sự sáng suốt mới được bộc lộ, lúc ấy tâm thức lui về thanh tịnh, mới có thần trí phán xét mọi sự kích động và phản động được, sự sống của nhơn sinh đều có đường lối mạch lạc rõ rệt.

Hỏi: Từ quang là gì?

Trả lời: Thưa, từ quang là người nào cũng có, biết đau, biết thương là có từ quang, nhưng biết vận hành và tập trung thì nó sẽ được dồi dào hơn, chúng ta có pháp tu thiền, giải trước và tập trung từ quang, càng ngày càng thanh nhẹ, nếu hành giả làm đúng theo lời chỉ dẫn thì tâm thức sẽ được mở, hiểu biết tự nhiên, tâm thức là tự nhiên và hồn nhiên, tức là đạo vậy.

Ngày 22 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Tại sao con người hay ước vọng về tương lai?

Trả lời: Thưa, vì mắt mũi tai miệng đã nhận định sai cảnh đời là vĩnh cửu, cho nên ước muốn tương lai sướng hơn, đành quên chơn tâm là đời đời bất diệt, loài người hay đưa ra nhiều lý luận khác nhau, nhưng rốt cuộc cũng buông xuôi ra đi, còn chơn tâm là tự thức, bất khả luận bàn, chỉ có tự tiềm tàng trong thanh tịnh mà thôi. Cho nên hay mê lầm, hay bỏ đạo này qua đạo khác, nhưng rốt cuộc cũng phải tự tu mà thôi.

Hỏi: Sự kích động và phản động quá nhiều thì làm sao tháo gỡ?

Trả lời: Thưa, phải dứt khoát trở về với chơn tâm thanh tịnh, thì mọi việc sẽ được êm xuôi. Cho nên ban chấp hành tổ chức Đại Hội là có cơ hội nhận định rõ rệt, sau khi kích động và phản động sẽ được cơ hội lui về thanh tịnh rõ rệt hơn, làm việc thiện sẽ được sớm trở về thiên tánh.

Hỏi: Tại sao có nhiều người tổ chức Đại Hội lại than mệt và nhức đầu?

Trả lời: Thưa, vì họ còn cho ngoại cảnh là thật, cho nên họ cảm thấy dấy động tâm thân, lần lần hành pháp trở lại yên ổn, thì sẽ không ngán bất cứ tổ chức sắp tới nào hết, vì đã thấy rõ khả năng khối óc và thiêng liêng là một, dụng từ bi làm sức

manh thì sẽ không sợ sự dấn thân nữa. Vô quái ngại là vậy.

Hỏi: Đại Hội do ai tạo ra?

Trả lời: Thưa, do tâm bạn đạo tạo ra sự hòa hợp cho chung.

Hỏi: Bé thuyết giảng cho Đại Hội, Bé có cảm thấy lo lắng và mệt nhọc không?

Trả lời: Thưa, Bé cảm thấy vui và sống động tùy theo sự phát triển chơn tâm của bạn đạo, cho nên Bé không có đặt diễn văn như người thường, nhìn kinh điển vô tự chơn kinh của bạn đạo, đọc mà nói thôi, rất dễ đối với Bé, nhưng bạn đạo thương Bé sợ Bé mệt, chứ kỳ thật Bé rất vui.

Ngày 23 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Bé thấy cuộc sống của người Việt Nam, ở hải ngoại cũng như ở trong xứ, phải làm sao mới được phát triển mạnh mẽ và vui tươi như mọi người đang mong muốn?

Trả lời: Thưa, kẻ ở cũng như người ra đi đều có một khối óc, khối óc đó đều là của báu của vũ trụ và nhơn loại, người ra đi phải tự mình ý thức được nhiệm vụ của chính mình phải làm gì đây, đối với loài người, khi biết ta có khối óc thì phải ý thức ta từ mọi trạng thái mà hình thành, hội tụ thành một ánh sáng trên mặt đất này, có đủ khả năng tấn và thối do khối óc đề ra, trao đổi không

ngừng nghỉ, từ bên trong cho đến bên ngoài, khối thần kinh làm việc từ ngày lẫn đêm, tùy theo hoàn cảnh hiện hành, đúng theo một khả năng trong vũ trụ, ý niệm trung thật của chính nó là muốn cống hiến cho nơon loại một tin lành tự thức. Cho nên tuổi trẻ trước khi rời khỏi quê hương, mong muốn đến xứ người, bằng lòng học hỏi những gì xứ người đã sẵn có, cầu mong phát triển cho tâm tư càng ngày càng giàu mạnh. Có một số người đã thành công trong lãnh vực học vấn thành công như: bác sĩ, kỹ sư, thợ thuyền ngang hàng với người ngoại quốc, thọ hưởng phúc lợi đồng đều của xã hội, sự dày công đã thành đạt trên mọi mặt, nói về đời thì đã thành đạt được một phần, nói về đạo thì hoàn cảnh bận rộn đã lôi cuốn, thành thử không có thì giờ nghiên cứu tâm tư của chính mình để nhận thức cơ duyên đến và đi của phần hồn, cho nên bị lạc vào sự hơn thua tranh chấp, thành thử khó ngồi lại với nhau, chỉ biết sống cho gia đình mình, không quen sống với đại chúng. Có nhiều người nói với Bé là tôi rất sợ sống chung với người Việt Nam, nhưng vẫn bảo đảm cho người nhà đoàn tụ, không lâu lại chia rẽ và kích bác lẫn nhau, sự đầm ấm trong tưởng tượng lại tan biến dần!

Hỏi: Tình trạng như vậy phải làm sao?

Trả lời: Thưa, tình trạng ở bên trên là luật tự nhiên, thấy xa cách nhưng không cách nào xa, vì ta

đã mang thân xác của người Việt Nam lúc nào cũng là Việt Nam, đồng một giống nòi, đồng một cách đối đãi tùy duyên thức của mọi người, dù cho tư tưởng kỳ thị chê bai, nhưng cuối cùng cũng phải hòa đồng, cho nên người tu thiên tự xây dựng theo trình độ hướng thượng, thức hòa đồng lại có cơ hội tự nó mở ra, trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên bớt hướng ngoại, thì mới có cơ hội ngồi lại với nhau, trong tình thâm thương yêu của vũ trụ và Trời Phật, tự quên đi sự hận thù và ghét bỏ, chơn tâm hồi sinh nguyên lý vô sanh, thì sự mê chấp sẽ tan biến mất, thức hòa đồng tràn ngập trong tình thương, ý thức được ta đang chung sống trong chấn động của vũ trụ quang, thì tâm từ bi sẽ tự nó phát triển đến vô cùng, mọi sự kích động và phản động ở xung quanh sẽ không còn nữa.

Hỏi: Còn những người đang sống ở bên nhà thì sao?

Trả lời: Thưa, những người ở bên nhà đang thiếu thốn về vật chất, nhưng tâm của họ càng ngày càng sống động hơn, càng ngày càng khổ thì mới có cơ hội thấy rõ chính mình hơn, vật chất thiếu thốn là trách nhiệm của ban chấp hành không biết cách xây dựng niềm tin yêu tự do của mọi người, có tự do thì mới có sự sanh sản mau lẹ phù hợp với nhu cầu thích ứng của nơn sinh xã hội, chứ cứ đề ra chính sách này, chính sách nọ, nhưng nó không phù

48 BÉ TÁM BÀN BẠC

hợp với nguyên lý sanh tồn và phát triển thì chỉ chuốc lấy sự thảm bại, chứ không bao giờ thành công. Nhưng đà tiến hóa của Nhơn sinh thì nó vẫn làm li đi tới, tùy theo duyên nghiệp mà khai mở, cho nên ở đời này có câu: “Bất chiến tự nhiên thành”. Chúng ta là người tu sớm thức, không nên hướng ngoại, tự cảm thức đâu đó đều có luật tiến hóa cả, nuôi gà cũng phải dành cho chúng nó được tận hưởng nguyên khí của vũ trụ và chấn động của thanh quang, nhiên hậu chúng nó mới có cơ hội sanh sản mau lẹ được.

Ngày 24 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Nguồn kinh tế do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, do lòng dân mà ra, dân thích thì khó khăn cách mấy cũng vượt qua, còn kèm kẹp người dân thì chỉ tạo nạn cho quốc gia ấy mà thôi, sự hợp tác là thiên tánh phát tâm, đó là căn bản của tấm lòng từ bi, cho nên bạn đạo Vô Vi thường đến thiền đường hay là thiền viện là do sự phát tâm của họ dẫn họ đến, càng lai vãng nhiều thì lòng từ bi của họ sẽ được mở rộng, họ tự nhận thấy việc làm hữu ích cho chơn tâm của họ, họ tự cảm thấy vui, nhẹ và hãnh diện, được một số bà con anh em chào hỏi và lo cho nhau khi cần, được cộng điểm giải phân của thiên ý sau khi tham thiền. Cho nên trong thâm tâm lúc nào cũng cảm thấy vui

vui.

Hỏi: Đạo Vô Vi phát triển do đâu mà hình thành?

Trả lời: Thưa, do tâm bạn đạo mà ra.

Hỏi: Tại sao có một số bạn đạo từ bỏ Vô Vi, ngược lại lại ghét Vô Vi là sao?

Trả lời: Thưa, họ có quyền dừng chân tại đó và tạo động cho chính họ, chứ Vô Vi lúc nào cũng quý thương họ, cũng là cơ hội để hiểu luật nhân quả của tâm linh, tâm làm thì thân phải chịu, nạn và phước cũng do chính mình tạo ra mà thôi.

Hỏi: Thiền đường và thiền viện mở đến lúc nào mới hoàn toàn đóng lại?

Trả lời: Thưa, thiền viện và thiền đường do tâm của người tu đề ra, đóng hay mở cũng do tâm của hành giả mà thôi, nó là cơ cấu phát tâm hướng thiện, chứ không phải là một cơ cấu tranh chấp và tạo loạn, đưa tin cho nhau và nghiên cứu những điều lợi ích cho tâm lẫn thân, nói tóm lại nó là nơi tìm lại sức khỏe và tâm linh, hữu ích cho các tầng lớp như sinh tại mặt đất.

Hỏi: Sách vở tặng miễn phí bao nhiêu năm nay, tiền đâu mà in ra?

Trả lời: Thưa, do sự phát tâm của mọi người mà hình thành.

Hỏi: Tại sao họ không để dành tiền để ăn uống chơi vui cho mạnh khỏe, ngược lại bỏ tiền ra in thành sách và còn năn nỉ họ đọc?

Trả lời: Thưa, sách vở là ghi chép thành quả của người tu tiến bước, lúc nào cũng muốn cho người kế tiếp tiến thân, nó cũng là từ trong nguyên khí từ bi mà ra, cho nên lúc nào cũng có người phát tâm, tặng cho những người kế tiếp, nó cũng là cơ hội phát triển tâm linh của đọc giả.

Hỏi: Tình thương là gì?

Trả lời: Thưa, tình thương là sự phát tâm dành cho những người kế tiếp, cho nên Vô Vi từ người đi trước cho đến người đi sau đều phát tâm đồng đều, tạo ra một không khí trăm hoa đua nở, hoa hạnh đức dâng Trời Phật nghìn năm không héo.

Hỏi: Lễ Vu Lan Bé có bày ra lễ lộc gì không?

Trả lời: Thưa, Bé chỉ biết thiên nhiên, ảnh hưởng cho mọi tâm linh được tiến hóa mà thôi, kẻ chết cũng như người sống thấy thấy đều được cơ hội tiến hóa như nhau, nhìn qua sự thật để chứng minh là loài người càng ngày càng đông, nhưng vẫn sống trong luật nhân quả riêng biệt, thích hợp theo chấn động của vũ trụ quang.

Hỏi: Hạnh bố thí do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, hạnh bố thí do tâm từ bi xuất phát tia từ quang tận độ mà hình thành.

Hỏi: Không biết được tâm từ bi thì sao?

Trả lời: Thưa, chỉ biết lợi dụng và chèn ép lẫn nhau, càng ngày càng yếu hèn mang tâm cầu xin và gỡ gạc sự thua lỗ của tâm thân, mờ mịt không thấy chơn lý và cũng chẳng thấy sự phát triển của tâm

linh.

Hỏi: Bé nói con người là ánh sáng của mặt đất, tại sao không thấy?

Trả lời: Thưa, hành giả chưa chịu nhìn lại lãnh vực thanh tịnh của chính mình, cho nên ánh sáng từ bi không xuất hiện trong tâm của họ và bị dẫn sai bởi ngoại cảnh, bắt buộc phải nếm qua sự đau khổ của tâm lẫn thân thì mới thức giác ánh sáng từ bi sẵn có trong thâm tâm của họ, lúc ấy tha hồ ban phước cho người khác và không bao giờ so đo nữa, thích tu hơn là thích nghịch.

Ngày 25 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Ở trên đời này có gì lạ mà họ đua nhau đòi sống và sợ chết?

Trả lời: Thưa, thanh tịnh mà xét lại thì ở trên đời này, mang xác làm người qui hội nguyên lý của nước, lửa, gió, đất thành hình tại thế, tạo thành một thể xác vi diệu, đi đứng ngồi nằm đều tự động, cộng với tư tưởng huyền vi thu phóng tự do, thể hiện một khả năng trong vũ trụ, thấu gọn lại là: tiểu thiên địa; thần thức hoàn toàn làm chủ. Tứ quan: mắt, mũi, tai, miệng lệ thuộc bởi ngoại cảnh, liên hệ không ngừng nghỉ, tập quán trong cuộc sống không thật, mà sợ mất ánh sáng như tạo và tự nhiên. Cho nên người tu thiên Vô Vi thực hành, khám phá ra thực chất ánh sáng từ bi, tự nó mở rộng tâm thức trong lúc tham thiền nhập định, nhắm

mắt thấy rõ và hiểu rộng, càng ngày càng thức giác hơn. Đó là sự thật của tâm linh, khi hành giả phát giác được điểm này, thì tự nó muốn buông bỏ tất cả, vốn vẹn giữ lấy tâm thức mà tiến hóa, không muốn đá động một việc nhỏ hay lớn của chúng sanh. Nhưng ở đời này rất cần những bộ óc tiến hóa ấy, giải mở cho khối ô trược, bằng dũng chí tham gia của hành giả, dần thân độ tha tại thế, duyên may sẽ được tràn đầy.

Hỏi: Có những người đạt được trình độ này, họ lại muốn sống yên một mình thì sao?

Trả lời: Thưa, họ đã hiểu chiều sâu của mọi việc là không, cho nên họ không cần thiết ôm bắt cứ một việc gì trên đời này, họ luôn luôn muốn ra đi thay vì ở lại, nhưng tinh thần phục vụ của Thượng Đế đã ban ơn, cho nên họ phải dự cuộc thay vì bỏ cuộc, càng dự cuộc lại càng minh mẫn hơn, cũng là một cơ hội để trải nghiệm tâm lẫn thân tại thế, cuộc sống huyền vi của tâm thức càng ngày càng rõ rệt hơn, vui trong thanh tịnh, hòa trong thức giác vi diệu vô cùng.

Hỏi: Ở đời này tu học có gì thành công?

Trả lời: Thưa, tự hiểu tất cả là thành công trên đường đạo, tức là biết đường đi thay vì bị kẹt lại một chỗ, thông thiên văn đạt địa lý là vậy.

Hỏi: Thông thiên văn là sao?

Trả lời: Thưa, nghe được sự chuyển biến của Trời, tức là cảm thức chơn tâm.

Hỏi: Đạt địa lý là sao?

Trả lời: Thưa, biết được nguyên lý tụ và tan của xác thân, thì cuộc sống lúc nào cũng an nhiên và tự tại.

Hỏi: Làm sao có cơ hội theo kịp Bé Tám?

Trả lời: Thưa, đọc và hành thì sẽ có cơ hội theo kịp rõ rệt hơn.

Hỏi: Làm người có trách nhiệm gì?

Trả lời: Thưa, giải mở là trách nhiệm của tâm linh, còn nắm bắt là trách nhiệm đối với đồng tiền.

Hỏi: Giải mở để làm gì?

Trả lời: Thưa, giải mở để được tiến hóa nhanh chóng và thực tế hơn.

Hỏi: Nắm bắt thì sao?

Trả lời: Thưa, nắm bắt là giữ thế đứng trong xã hội kim tiền hiện tại, rồi cũng phải từ bỏ nó mà ra đi, của thiên trả địa. Còn người tu thì biết làm mà không biết tính, ngu đời ngoan đạo là vậy, vàng vòng thể hiện trong chơn tâm của ánh đạo vàng ra đi thanh nhẹ và dứt khoát, không còn sự luyến tiếc của tình đời nữa.

Ngày 26 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Sách vở tặng miễn phí, sao bây giờ lại cho bán?

Trả lời: Con người của xã hội vật chất văn minh này, hay khinh thị việc miễn phí, nhưng bằng lòng đóng góp trong giá trị thực tế môi sinh, phổ hóa

54 BÉ TÁM BÀN BẠC

tương đồng, công của thực hành chung tiến, thu tiền để phát triển sự chung sống hòa bình thay vì hưởng thụ cá nhân, công lúc nào cũng miễn phí, tức ý thiên lành không mua và không bán được, tự nó phát tâm, cống hiến trình độ sẵn có cho nhân sinh, còn tiền bạc và vật chất là hạnh lưu trữ sự công bằng và bác ái.

Hỏi: Bác ái là gì?

Trả lời: Thưa, bác ái là sự hòa đồng tìm tiến cho chung, không dị biệt màu da và chủng tộc.

Hỏi: Chủng tộc là gì?

Trả lời: Thưa, giống con người thể hiện trên mặt đất, nó là một khả năng trong vũ trụ quang, cũng là một điểm linh quang của tâm đạo, hồi sinh trong một bộ não siêu sinh và bất diệt, điển lành xuất phát từ trung tim bộ đầu, phát quang trong nội thức, có vị trí phát triển rõ rệt, thực chất của nó là vô sanh.

Hỏi: Con người nên đứng ra tổ chức việc này việc nọ, để giúp đỡ lẫn nhau không?

Trả lời: Thưa, sự phát tâm là chánh, từ không chủ thuyết biến thành chủ thuyết là vậy.

Hỏi: Chủ thuyết là sao?

Trả lời: Thưa, tự nó hội tụ thành hình, trong sự việc tình thương và đạo đức cộng với tâm linh, như loại sẽ được tu tiến để dãi, sống vui đầm ấm và thẳng hoa rõ rệt, chủ thuyết của nó là tiến hóa chung, không có sự ràng buộc, phát tâm, hạnh đức

rõ rệt, trăm hoa đua nở, hòa ái tương thân, cộng đồng là một.

Hỏi: Ý thiên lành là sao?

Trả lời: Thưa, ý thiên lành là ý Trời, tận độ quần sanh, lúc nào cũng phát triển từ trong tia từ quang sẵn có của mỗi linh quang, hội tụ trên mặt đất này.

Ngày 27 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Vũ trụ là gì?

Trả lời: Thưa, vũ trụ là nơi hình thành cơ cấu âm dương, từ điện năng cho đến thể chất, thu gọn lại mà nhìn thấy tức là xác của loài người mà định, xương sống đứng là vũ trụ đứng hiên ngang giữa Trời Đất, hình thành một cơ cấu tinh vi, bao gồm điện năng thâu và phóng, qui định trong trật tự vô sanh, hữu giác, qui hồi chấn động của càn khôn tự thức.

Hỏi: Càn khôn là gì?

Trả lời: Thưa, càn khôn là nơi phóng thâu vô tận, tia sáng từ quang mà nhập định, liên hệ với khối óc của loài người, nó là một guồng máy tinh vi nhứt của vũ trụ, cảm thức từ trong không mà có, hướng thượng chỉ có phát triển, hướng hạ chỉ có đấu tranh, nhiên hậu mới cảm thức được sự xây dựng là quý, người tu đứng đắn chỉ biết xây dựng thay vì đả phá, xuất ngôn tròn trịa, tiềm tàng chơn lý trong thực chất.

Hỏi: Con người có cần thiết trong vũ trụ này hay không?

Trả lời: Thưa, rất cần thiết cho sự phát triển tâm linh, nằm trong định luật hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ, tiết ra độc tố trụ hóa trường tồn trên mặt đất, xấu tốt quân bình, giả ảo thực chất tương chiếu, hồi sinh linh động qui về thanh tịnh vô sanh, tạo niềm hy vọng.

Hỏi: Hiểu được nguyên lý vô sanh thì con người sẽ đi đến đâu?

Trả lời: Thưa, hiểu được nguyên lý vô sanh thì con người phải dẫn thân vào bất cứ hoàn cảnh nào, cũng thực hiện và khai mở hòa tan với chơn thức, ý linh khai triển tới vô cùng thức giác, định và huệ.

Ngày 28 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Định là sao?

Trả lời: Thưa, định là hoàn toàn bước vào nguyên lý sanh tồn mà thức tâm, chỉ có điển tâm xuất phát từ trung tim bộ đầu thì mới cảm thức điều này, đi đứng ngồi nằm đều định cả.

Hỏi: Huệ là gì?

Trả lời: Thưa, huệ là qui hội sự sáng suốt tâm linh, thấy rõ mọi việc, từ cái có đi đến cái không và từ cái không cũng không luôn thì mới thật sự viên mãn, tiến sâu và sống trong Như Lai tánh, cam lộ phân giải sống động, những thắc mắc tự nó tan biến theo chất lượng từ bi sẵn có.

Hỏi: Cam Lò là sao?

Trả lời: Thưa, nước Cam Lò qui hội thủy điển tương giao cả càn khôn vũ trụ, ẩn tàng trong cơ hình tiểu thiên địa, giải phân đủ điều, chơn giả, ảo hư, cho nên làm người, thiếu lại buồn, dư lại mạnh, quân bình lại hòa, lượng chất từ bi lại được phát triển, lượng từ bi càng ngày càng lớn rộng thì sự giận hờn và hiểu lầm tự nó sẽ tan biến mất, qua sự thanh lọc nguyên thủy cam lò, cho nên người thật tình tu học rất khó giận hờn, người thực hành pháp Vô Vi co lười, răng kè răng, niệm Phật, nước miếng chuyển chạy, vận hành theo nghiêm luật trụ tâm, lâu ngày biến thành cam lò, giải tiến mọi cơ năng liên hệ với càn khôn vũ trụ. Cho nên người tu Vô Vi không học chữ, mà vẫn hiểu được nguyên lý sanh tồn mà tự thức và tự giác.

Ngày 29 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Thủ Lăng Nghiêm là gì?

Trả lời: Thưa, Thủ là bộ đầu điển tâm, Lăng là chuyển hóa không ngưng nghỉ, Nghiêm là nghiêm luật thần chú tiến hóa và ổn định tùy theo điển tâm, gạt hái sau giờ thiền giác, hội tụ và thừa tiến theo sự ổn định của khối thần kinh cơ tạng và khối óc, kinh kệ khai thông, cho nên có rất nhiều người đọc kinh Thủ Lăng Nghiêm cảm thấy thoải mái và nhẹ nhàng, đọc đi đọc lại nhiều lần mà không hành thiền thì cũng như không. Cho nên Bé thường nhắc

cho người đời biết rằng không thiên, thì rất khó thấu đáo tâm kinh.

Hỏi: Thần chú là sao?

Trả lời: Thưa, thần chú là qui hội tâm linh tiến hóa, người tu Vô Vi có thần chú tiến hóa là phép Soi Hồn, tập trung điển năng thanh tịnh sẵn có, trong một kiếp làm người hội thành mô ni châu, xuất phát và hòa hợp với vạn năng linh động của cả càn khôn vũ trụ, học hỏi không ngừng nghỉ, cho nên Bé nói không học chữ mà tự hiểu là vậy, chỉ có đây công công phu là thành đạt.

Hỏi: Thành đạt là sao?

Trả lời: Thưa, thành đạt là tự thức, tự hiểu tròn đây không dấy động.

Hỏi: Dấy động là sao?

Trả lời: Thưa, dấy động là hiểu một mặt còn một mặt chưa minh, biến thành thắc mắc và dấy động là vậy.

Hỏi: Tâm kinh là sao?

Trả lời: Thưa, Tâm kinh là sự hội tự tự nhiên và hồn nhiên trong lành, thể hiện Tâm kinh, tràn đầy từ bi và tự giác, người đạt được tâm kinh thì cặp mắt lóng lánh trật tự, từ quang rõ rệt, nhìn vào nơi nào thì tức khắc chiếu vào chiều sâu của nơi đó, độ tha là vậy, không có một mây may nào chia rẽ, nhưng hòa hợp là chánh.

Hỏi: Luật vận hành của Tâm kinh nằm ở đâu?

Trả lời: Thưa, luật vận hành của Tâm Kinh nó

từ vị trí tiến hóa không ngừng nghỉ mà ra. Cho nên Bé thường nói có tâm là vô quái ngại, ngược lại không tâm thì chỉ có ngại với nghi. Tâm cũng là một công án đo lường vạn năng, không bao giờ nghỉ chuyện cá nhân, nhưng luôn luôn chú trọng vào việc đại chúng quần sanh, từ quang sống động, không không gian và thời gian, vô lượng kiếp hồi sinh.

Hỏi: Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé?

Trả lời: Thưa, Bé luôn luôn quý trọng những người đã và đang giúp đỡ Bé, tất cả đều là ân nhân của Bé trên mặt đất này.

Hỏi: Bé có nghĩ chuyện đền ơn không?

Trả lời: Thưa, mang ơn thì phải đền ơn, nhưng đền ơn cách nào cho đúng? Bé chỉ có thấy được thật tình tu học thì mới đền ơn được cho những người mong muốn Bé thành đạt. Bé thực hành giải được khổ thì tất cả hướng về Bé cũng sẽ đồng được giải khổ trong nội tâm, tức là làm một việc cho tất cả mọi việc là vậy, Bé chỉ biết cắm đầu lo tu trong đêm dài thanh vắng.

Ngày 30 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Việc đời lắm việc phải lo, làm sao yên ổn mà tu thấu đêm được?

Trả lời: Thưa, nó cũng là một tập quán tốt hay xấu đó thôi, nếu chúng ta thấy đó là một tập quán tốt, thì ta cứ áp dụng cho ngày lẫn đêm thì tương

60 BÉ TÁM BÀN BẠC

lai chắc chắn sẽ ổn định và tốt đẹp, hướng về không có lợi, mỗi ngày mỗi tiến hóa trong lãnh vực tâm tư, tự mình cảm thức sự mê chấp, rất có hại cho phần hồn và điện năng trong cơ tạng lưu thông không được điều hòa, dễ sanh ra bệnh tật. Biết được chính mình đã đến đây với hai bàn tay không cộng với khối óc thật thà và minh mẫn. Vậy ta không nên ôm lấy việc đời và làm ô nhiễm khối óc, lúc ra đi, trí không lành mạnh, óc không thông, đường đi không rõ rệt, vậy lỗi tại ai? Có phải chúng ta đã nuôi dưỡng những điều không cần thiết, biến thành tập quán tai hại không?

Hỏi: Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày?

Trả lời: Thưa, chúng ta biết nấu một nồi cơm để ăn, thì chúng ta cũng có thể xây dựng một cơ đồ cho tâm linh tiến hóa, đó là trật tự nằm trong nguyên lý hóa hóa sanh sanh, chỉ có làm mới đạt, hành thì mới thông, “nhơn thân nan đắc, pháp nan ngộ” ngày hôm nay chúng ta đang có cả hai. Vậy còn chần chờ gì nữa mà không hành cho đến đích, tình thương của vạn linh đang tận độ tâm thức của chúng ta tiến hóa, xét cho kỹ thì rất ổn định, chỉ có sự tham dục tạo cho chúng ta bất ổn mà thôi. Vậy chúng ta nên chấp nhận thực hành hành trình tiến hóa cao đẹp cho tâm lẫn thân, dậm dài cũng có thể rút ngắn lại, chấn động của khối óc càng nhanh và thanh nhẹ hơn. Siêu văn minh sẽ thể hiện sự thanh tịnh là cứu cánh, tự động hướng về thanh

tình thì sẽ đạt thông, chẳng còn tội phước.

Hỏi: Tội là sao?

Trả lời: Thưa, chính mình bỏ mình mới là tội.

Hỏi: Phước là sao?

Trả lời: Thưa, phước là gia công tu luyện không tính toán, đó là phước sẽ có ở về sau. Như ngày hôm nay chúng ta có cơm ăn áo mặc cũng do phước của tiền kiếp đã hành thiện, ngày hôm nay mới có đầy đủ, vậy chúng ta không nên tạo động mà đánh mất phước duyên sẵn có, chỉ lo tu để tiếp tục cấy thiện tâm cho kỳ tới, dù rơi vào lãnh vực nào cũng vinh quang.

Ngày 31 tháng 08 năm 1991

Hỏi: Cơ duyên nào thúc đẩy Bé viết ra những câu vấn đáp này?

Trả lời: Thưa, do tâm của Bé tưởng đến chúng sanh cũng như tưởng đến Trời Phật nhiều, nó mới tạo ra duyên tận độ và hoà giải, từ cơ năng này cho đến cơ năng khác, càng ngày càng rõ rệt hơn, trong chu trình tiến hóa. Chư Phật, chư Tiên phóng từ quang, còn chúng sanh thì ước vọng, kết hợp thành một cộng đồng tâm linh sống động, phước cho người nào được đọc và nghe qua những tình tiết, lời văn sống động trong Mục Bé Tám.

Hỏi: Tình Trời là gì?

Trả lời: Thưa, tình Trời lúc nào cũng ban chiếu từ nguy nan khổ cực cho đến sự vinh quang tốt đẹp

khai mở và chứng minh rõ rệt trong nội tâm của vạn linh trong vũ trụ quang này.

Hỏi: Tình người thì sao?

Trả lời: Thưa, tình người thì tự nó phát triển tùy duyên độ hành, cho nên những bộ óc thiếu thông minh, hay chấp trước và sân si, lúc nào cũng không đồng nhứt thương yêu và tận độ như tình Trời, chuyển hóa hai mặt, trong sanh có tử, trong tử có sanh.

Hỏi: Làm sao biết được trong tử có sanh?

Trả lời: Thưa, chúng ta có thể chứng nghiệm rõ rệt khi ăn vô thì vạn linh đều bị nghiền nát tức là tử, sau cái tử sẽ đem lại sức khỏe tâm linh sống động và điện năng dồi dào, từ quang của vạn linh dẫn thân trong định luật sanh sanh hóa hóa và qui về nghiêm luật hồi sinh trong điển giới không ngừng nghỉ, từ miếng ăn chúng ta cũng có thể nhận định được tình Trời cao quý và vô cùng, trong tử có sanh, nếu biết nghiêm luật của Trời Đất thì không bao giờ sợ chết cả.

Hỏi: Trong sanh có tử thì sao?

Trả lời: Thưa, trong sanh có tử là tình tiền danh vọng sanh ra ở đời này ai cũng có, trôi qua thời gian điều luyện, dần dần những bản chất đó nó sẽ chết lần lần tùy theo duyên phước của hành giả, xác phàm cũng qui hội lòng đất, thấy sống đó mà chết không hay biết gì, bước qua một dạng khác tùy duyên phước mà hành triển, hiểu được điều này

cảm thông định luật của hai mặt, thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên ý vô sanh, tâm thức mới bằng lòng sống trong hoà bình và tận độ thoát vòng sanh tử luân hồi.

Ngày 01 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Làm người sao hay thường oán hận và buồn tủi và đi đến tới trả thù là sao?

Trả lời: Thưa, con người đã được luân hồi nhiều kiếp mà chưa có cơ hội thức tâm cho nên họ bị sự cưỡng cưỡng trong tầng số tam tối và loạn động, sự hiểu biết của họ chỉ có đến đó mà thôi, trình độ uất hận và buồn tủi, đi đến trả thù là tâm của họ chưa chịu dứt khoát với chính họ, mà chỉ tự ôm lấy sự sầu hận làm vốn sanh tồn. Cho nên họ mới lâm vào môi trường dấy dấy ác ý, hồn biến thành ma, tâm biến thành trược, người thì thích làm thầy, làm đàn anh, còn ma thì thích cúng bái thờ phụng, không cách nào tự lập và trở về với chơn không được. Cho nên ở thế gian này cũng phân ra hai khối: Trược và Thanh cũng đồng ca tụng chánh nghĩa là vậy, chỉ có người tu chơn thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên ý vô sanh mà hành đạo.

Hỏi: Có nhiều người lớn tuổi rồi mà sống cũng không được yên thân?

Trả lời: Thưa, có trước thì mới có sau, lúc có quyền thế trong tay lại không tạo phước, đến lúc già nua thì bị thất thế hậu quả phản ảnh tràn đầy,

sự đau khổ vầy xéo tâm can, dồn dập và không có giờ phút yên ổn là vậy. Cho nên người đi trước thường khuyên người đi sau, nên hướng thiện mà tự sửa tâm.

Hỏi: Khi ma nhập xác thì sao?

Trả lời: Thưa, khi ma nhập xác, thì lúc thần kinh cơ tạng bị suy sụp, máu huyết hoàn toàn bị ô nhiễm mà không hay, cho nên rất dễ bị ma nhập, xâm chiếm cơ tạng mà xử lý, tùy theo duyên nghiệp.

Hỏi: Có cách nào cứu chữa không?

Trả lời: Thưa, tự nó thức tâm thanh lọc từ tâm lẫn thân, ăn năn sám hối lo tu học tiến hóa thì mới có cách cứu chữa.

Hỏi: Tại sao phải thanh lọc?

Trả lời: Thưa, ma quỷ thường thường ẩn núp trong trực khí ôn thối của ngũ vị thực phẩm, lập thành cơ sở đấu tranh, cho nên phải thanh lọc qua cách rửa ruột giải tỏa trực khí, thì thần kinh bộ ruột mới hồi sinh, điện năng khối óc mới được dồi dào, khai mở từ tâm, ác ý và hận thù sẽ có cơ hội tiêu tan, tâm lý nội khoa sẽ được khôi phục tròn đầy, áp dụng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật. Quân bình hóa cơ tạng tạo thành cơ hội hồi sinh, hướng về thực chất, mới có cơ hội tu tiếp, chuộc tội và độ tha tại trần, thấy thấy đều là một kỳ công tái lập nguyên căn. Gốc của con người là vô sanh, cho nên chúng ta phải tự thanh lọc thì mới có cơ hội hiểu rõ điều này hơn.

Hỏi: Hôm nay chúa nhựt mà Bé cũng dậy sớm viết sách, Bé không nghỉ sao?

Trả lời: Thưa, hôm nay Bé có nhiều việc phải làm, Bé sẽ có cơ hội gặp lại các bạn quý yêu đồng hành với Bé nơi Thiên Đường Thức Tâm cùng một lúc chuyển hoá cho các nơi đang cần Bé trong giây phút thiên chung.

THIÊN ĐƯỜNG THIÊN THỨC

*Thiên thức chung vui vạn pháp cùng
Dựng xây xây dựng trí bao dung
Đường đi sống động người người thức
Chơn Lý truyền thông khắp ngõ cùng*

*Ngõ cùng chuyển hóa trung dung
Trí tâm khai mở chung cùng dựng xây
Tình Trời sáng lạng đổi thay
Tâm thân an nhẹ tình say Đạo Trời
Tham thiên nhập định nơi nơi
Trời ban tình đẹp tự vui lòng sâu
Bước vào nguyên lý nhiệm màu
Trước sau như một Á Âu một nhà
Khai thông trí tuệ chan hòa
Tình thương đạo đức nhà nhà yên vui
Tự mình thức giác rèn trui
Qui y Phật Pháp đạt mùi đạo tâm
Càng tu càng thức diệu thâm
Tâm đường tiến hóa chẳng làm đường tu*

*Thế tình tạm bợ ngao du
Trong không mà có trùng tu hoài hoài
Biết mình khờ dại làm sai
Ăn năn sám hối tiến hoài không ngừng
Cùng chung tiến bước không ngừng
Sửa sai tự thức tiến từng phút giây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tham thiền nhập định đổi thay thế tình.*

Montréal, ngày 1-9-1991

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

Ngày 02 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Ở đời này có nhiều người ảo tưởng thông minh, muốn đem lại sự hòa bình cho mặt đất thì sao?

Trả lời: Thưa, khi chúng ta biết được sự sống ảo hư hiện tại, thì chúng ta phải tự tìm thực chất thanh tịnh mà tiến thân thay vì tạo thêm giấc mộng ảo hư không bờ bến, thì sự việc sẽ không thành tựu, chỉ đề ra nhưng không có thực chất. Cho nên Bé thường nói, óc con người đã làm lạc bao phen mà không hay, tưởng lầm là mình sẽ đạt thành, cho nên Đức Phật có lưu lại cho thế gian biết được rằng: “Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành”.

Bé cũng có nhắc rằng: “Khổ! Khổ! Khổ! Thì

mới có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp”, nhưng lỗ tai trái nghe, lỗ tai mặt phóng ra, quên lãng tâm thân tiến hóa, cho nên đành sống trong hư ảo và ảo hư, cứ vậy mà triền miên từ kiếp này cho đến kiếp nọ mà không hay, lại thích làm Thầy của thế sự, thuyết Phật Lý bất minh Phật Lý làm sao thành Phật!

Hỏi: Bất minh Phật Lý là sao?

Trả lời: Thưa, không chịu dẫn thân làm Phật chấp nhận khổ nạn, để lui về thanh tịnh tiến thân, thì làm sao minh Phật Lý. Tránh nặng tìm nhẹ làm sao đạt tới quân bình được, vụ lợi khuyến rũ như sinh thì chơn tình tan biến, thực chất cũng chẳng còn, làm sao còn đất dừng chân, khi lia khỏi xác!!!

Hỏi: Đất là do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, do tâm địa thức giác tạo thành đất Phước Đức dành riêng cho hành giả khi lia khỏi xác, nghĩa là suốt một đời người, chỉ biết tạo điều lợi ích cho mọi người, vị tha tiến hóa, thì phúc điền sẽ được dồi dào.

Ngày 03 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Lâu ngày không gặp mặt Bé thì mọi người thương nhớ và thường nhắc đến Bé thì làm sao?

Trả lời: Thưa, đó cũng là từ trong mầm mống thương yêu, thanh tịnh mà ra. Mọi người đã dự cuộc tham thiền tự thức, là đồng một hành trình như nhau, thâm tình giao cảm, tạo ra sự nhớ nhung

khuyến khích lẫn nhau, trong hành trình tu học. Cho nên Bé thường nhắc là thiên nhiều thì sẽ có cơ hội tương ngộ dễ dãi hơn, cho nên bạn đạo đồng hành khi gặp nhau, tâm thức vui hòa, cũng do kỳ công tu học mà ra, vạn sự đều do tâm của hành giả tự thức.

Hỏi: Chơn Lý tròn vo biết đâu là bờ là bến dừng chân?

Trả lời: Thưa, Chơn lý lúc nào cũng tròn, định mệnh là chỗ dừng chân, học hỏi và tiếp tục tiến hóa, còn người đạo hướng thiện thì từ quang mới có cơ hội tiến tới vô cùng, sáng suốt thanh nhẹ tức là đất dừng chân của người đạo, sự lo nghĩ sẽ không còn trong tâm, lúc nào cũng ngâm trong vịnh Thái Hư thanh nhẹ, thức hòa đồng khai triển khắp nơi, hòa hợp với tình Trời cao quý.

Hỏi: Tại sao mang xác làm người, lúc nào cũng trầm ngâm trong động loạn, tính toán hoang mang?

Trả lời: Thưa, Bé thường nhắc: “Cảnh đời là bãi trường thi”, rất hữu ích cho tâm linh tiến hóa, nếu không có sự kích động và phản động thì làm sao biết được tâm linh mà tiến hoá.

Hỏi: Kích động và phản động là sao?

Trả lời: Thưa, kích động và phản động tức là luật như quả mưu sinh, vạn linh đồng dự và đồng tiến, một trường học tinh vi nhứt trong vũ trụ quang này, tình tiền danh vọng cũng từ trong nguyên lý đó mà hình thành, rốt cuộc cũng trở về không, thì

mới kết hợp được một cộng đồng như sinh, nhìn nhau và hiểu nhau càng ngày càng rõ rệt hơn.

Hỏi: Tình tiền danh vọng ảo hư nó đang quây quần xung quanh tâm thức của Bé, tại sao Bé vẫn tỉnh bơ?

Trả lời: Thưa, Bé chỉ biết hướng về thanh tịnh là hơn, chạy theo sự ước vọng ảo hư không ích lợi cho tâm thức. Ánh sáng lóng lánh của kim cương cũng từ sự kiên nhẫn thanh tịnh mà ra, nhịn nhục là căn bản giải tỏa bất cứ sự dấy động từ đâu đưa đến, chung qui Bé chỉ biết thiên là cứu cánh của tất cả, thiên ổn định từ tâm lẫn thân.

Ngày 04 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Từ đâu xảy ra sự hiểu lầm, trách móc và đổ thừa?

Trả lời: Thưa, từ tấm lòng tham muốn sự tốt đẹp cho chính mình mà đành quên tiền kiếp ta làm sai bây giờ ta phải chịu, tâm làm thì thân phải chịu, mà cứ đổ lỗi cho người khác, người tu thiên thì chấp nhận mọi sự gian nan xảy ra trong kiếp này, thì hành giả mới có cơ hội tiến thân, lịch sử lưu lại tại thế những vị thành công về đạo pháp đều là khổ cả.

Hỏi: Tu mà làm gì khổ?

Trả lời: Thưa, tu thì phải nhịn nhục thiệt thòi hơn người đời, hy sinh đẹp bỏ sự tham muốn đủ

mọi mặt, nhiên hậu mới được thanh nhẹ về đạo tâm. Người đời xem người đạo là thua lỗ, nhưng người đạo nhìn người đời khổ lại thương và tội nghiệp, hai lãnh vực đều tiến hóa trong chu trình tự thức và giải bỏ. Người đời có nhiều lại khổ nhiều, người đạo chơn tu sống đơn giản chừng nào lại được giải bỏ nghiệp tâm, người tu không nên chê người đời, cũng không khen người đạo, chỉ có lo tu tâm dưỡng tánh thanh nhẹ là cần thiết.

Hỏi: Tu mà miệng môi còn hung dữ chê trách người này người nọ thì sao?

Trả lời: Thưa, người tu mà miệng môi còn hung dữ chê trách, tức là nghiệp tâm của hành giả chưa giải được, còn đứng trong vị trí hơn thua.

Hỏi: Tu đứng đắn thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, tu đứng đắn thì phải tự mình tâm mềm nhịn nhục, phần hồn mới được thăng hoa.

Hỏi: Phần hồn thăng hoa là sao?

Trả lời: Thưa, phần hồn thăng hoa là đã tự dẹp bỏ sự lo âu nghiệp chướng trong tâm, thì hồn mới có cơ hội lia khỏi xác mà học đạo của Trời Phật đã ổn định, cho nên người đạo phải dứt khoát sự tham muốn của chính mình, giữ không làm đích tiến hóa trong thanh nhẹ, mỗi mỗi đều thanh nhẹ và ảnh hưởng chúng sanh.

Hỏi: Chúng sanh là gì?

Trả lời: Thưa, chúng sanh là những tâm linh chung sống trong quả địa cầu này, không có kỳ thị,

như chúng sanh đã làm tướng chư Phật kỳ thị gọi là chúng sanh. Tức là khác biệt, chứ kỳ thật hòa là một nếu chịu tự tu, cho nên ở đời này thường lập cơ sở tu học cho chung, đồng chiêm ngưỡng chứ không phải dành riêng cho một nhóm người nào cả. Người tu đào sâu chơn lý dành cho người đời, còn người đời phụng dưỡng chơn lý để mà tu, công đức từ nguyên thủy cho đến ngày nay vẫn tồn tại, trong tâm của người hiền.

Ngày 05 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Muốn lập một hội đoàn tại thế gian thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, muốn lập một hội đoàn của nhóm tu hành lớn nhỏ cũng như nhau trước hết, phải hiểu được mục đích của hội đoàn hiện tại và tương lai. Ví dụ như Hội Đoàn Vô Vi thì trước hết ta phải chọn một người Hội Trưởng biết kính nể Trời Phật và hòa với nhơn sinh thì tương lai Hội mới có cơ hội phát triển và mọi người mới có cơ hội tham gia việc công đức chung, nhìn thẳng vào khối óc của người phát tâm là chánh. Trời, Người và Việc Làm phải ăn nhịp với nhau, thì mới có cơ hội đem lại sự an vui cho mọi người.

Hỏi: Có một số người chưa thấu triệt việc làm và đường lối cho chung mà kích bác thì chúng ta phải làm sao?

Trả lời: Thưa, thì phải kiên nhẫn nghe và đề ra

đường lối thích hợp cho chung không ngoài sự phát tâm của mọi người.

Hỏi: Có người thốt ra những lời kích bác bí thế, đổ thừa cho Trời Phật thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, người Hội Trưởng phải căn cứ theo sự phát tâm của mọi người, làm cây thước đo lường chơn tâm của người biện bác thì mọi sự sẽ được giải quyết êm đẹp, lúc ấy thể hiện tình Trời và tình người cao quý chung hợp một nguyên lý khai minh, thì bánh xe chơn lý lúc nào cũng chạy đều và sẽ không còn gút mắc trong việc làm của những người phát tâm.

Hỏi: Tại sao Hội giữa con người và con người lúc nào cũng bị lục đục không dứt khoát là sao?

Trả lời: Thưa, sự công minh chưa phát triển đồng nhứt thì lúc nào cũng lục đục cả, cho nên Bé đề nghị muốn lập Hội, thì phải biết mục đích của Hội trước hết, nhiên hậu mới bàn bạc về sau, thì sẽ không bị vấp phải những sự nhầm lẫn giữa tình Trời và tình người, không đem ra những sự bàn cãi đứng ngoài nguyên lý yêu thương và xây dựng giữa tình Trời và người. Trọng tâm của nó là mở và tiến.

Hỏi: Bé có đề nghị lập thành những nơi sức khỏe và tâm linh, có phải không?

Trả lời: Thưa, Bé đã mong muốn từ lâu, ước mong mọi người phải chú trọng sức khỏe và tâm linh của chính mình thì xã hội sẽ được phát triển

tốt ở tương lai, bớt đi những chuyện làm không cần thiết là nói mà không làm, ngược lại thì phải làm mà không nói, thì việc làm sẽ thành công và nguyên lý sẽ thành đạt, hạnh đức sẽ được dồi dào và thanh nhẹ.

Ngày 06 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Ý kiến hướng thượng thiện lành có phù hợp với thiên cơ không?

Trả lời: Thưa, ý kiến chung hướng thượng thiện lành, đều phù hợp với thiên cơ và đánh bạt tất cả tâm ma phá khuấy.

Hỏi: Vậy tôn trọng ý kiến hướng thượng chung có phải giữ thiên luật mà tu không?

Trả lời: Thưa, tôn trọng ý kiến thiện lành hướng thượng chung, tức là áp dụng thiên luật tiến hóa để mà tu, thiên luật lúc nào cũng cởi mở và khai thông, sẽ không bị trì trệ và loạn động.

Hỏi: Loạn động là sao?

Trả lời: Thưa, loạn động là gò bó và củng cố một đường lối không cần thiết cho chung, miệng nói hòa bình mà tâm không hòa bình tức là tai nạn về sau.

Hỏi: Nhìn xa hiểu rộng có ích gì không?

Trả lời: Thưa, nhìn xa hiểu rộng có ích trên mặt lý thuyết, nhưng việc làm có trật tự từ nhịp một, tức là khai mở đi tới lớn rộng mà không mệt mỏi, bánh xe tiến hóa vẫn chạy và không bị trì trệ trong

lý thuyết Tại và Bị nữa.

Hỏi: Sự cố gắng tu luyện của Bé hằng đêm để làm gì?

Trả lời: Thưa, sự cố gắng tu luyện của Bé hằng đêm để phá vỡ vách tường Tại và Bị, đem lại sự thức giác hữu ích trong thực hành.

Hỏi: Thực hành là sao?

Trả lời: Thưa, thực hành là trí ý phát triển, bước tới dần thân trên mọi mặt, phù hợp với nguyên ý thanh tịnh, hòa tan trong chu trình tiến hóa hợp thời, không bỏ ngõ trước trở lực nào, dụng Đại Bi làm gốc.

Hỏi: Có nhiều người thường than thở sự trở ngại tâm linh với Bé thì sao?

Trả lời: Thưa, sự than thở đó chứng minh hành giả không thực hành đúng nguyên ý khai triển tâm linh, ngược lại muốn có sự hỗ trợ từ bên ngoài, Vô Vi gọi là yếu hèn! Có đường mà không đi, có tâm mà không phát, cho nên mới lâm vào tình trạng thờ than, không có lối thoát, tự giam mình vào một nơi bí hiểm, nghi ngờ và động loạn, không bao giờ thoát ngôn yên ổn cả. Cho nên người thanh tịnh, nhìn mặt là biết tâm người đang ở vị trí nào là vậy.

Hỏi: Có người mang tâm bệnh ấy mà không hay thì phải làm sao?

Trả lời: Thưa, người mang tâm bệnh thì phải thực hành đúng đắn pháp môn đã đề ra, chăm chú vào việc làm của chính mình, giảm bớt sự phóng

tâm hướng ngoại, từ từ thức giác thì tâm bệnh sẽ biến mất và lãnh vực từ bi sẽ được phát triển, nói ít làm nhiều thì mới có cơ hội đào sâu thực chất của chính mình mà cống hiến cho nhơn sinh, nền tảng an lạc sẽ được khôi phục trong chơn tâm, vui hòa với các giới trong thanh tịnh.

Ngày 07 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Sự việc đã thành và sự việc chưa thành là sao?

Trả lời: Thưa, sự việc đã thành là việc đó cảm thức được rõ rệt là việc đã thành đối với tâm linh, còn việc đã thành ở đời là sự việc rờ mó được và đếm được tùy theo duyên nghiệp chuyên môn giới hạn của hành giả, cứ vậy mà chuyển tiếp đời đời kiếp kiếp, kết luận là học bài vay trả và tiến hóa tâm thân.

Hỏi: Tâm do đâu mà có?

Trả lời: Tâm là do sự kích động và phản động của mọi mặt, vầy xéo tâm can không ngừng nghỉ từ nhiều kiếp, nhiên hậu mới cảm thức tâm và chơn tâm, nguyên lý của nó là không, thể hiện trong tự nhiên và hờn nhiên, qua từ quang sống động của hành giả tại mặt đất, cảm thức được tâm thì mới truy tầm chơn tâm mà tu. Nó là Chơn Lý không dư và không thiếu, lúc nào cũng tròn đầy sự yêu thương và cởi mở.

Hỏi: Thân do đâu mà có?

Trả lời: Thưa, thân là do nguyên lý siêu nhiên sanh tồn trong vũ trụ hình thành, rất tinh vi và phức tạp, luật lệ minh bạch nằm trong thần kinh khối óc liên hệ thần kinh ngũ tạng và toàn thân, xuất nhập tự động, đi đứng ngồi nằm đều là tự động, cấu trúc tinh vi vô cùng, nó đang dạy loài người tìm tòi thực chất và tự mình cảm luật Trời càng ngày càng rõ rệt hơn. Làm chuyện phạm để thông cảm nguyên lý vô sanh của phần Hồn, thì mới thấy rõ ánh sáng từ bi của vạn linh đều có. Hiểu điều này thì sự sống sẽ được an nhiên tự tại.

Còn việc chưa thành là sự tham muốn đòi hỏi quá nhiều tự cảm thấy việc chưa thành mà thôi, đâm ra chán nản giữa trường đời, muốn tự mình quyền sinh bỏ cuộc, không chịu tiếp tục truy tìm do đâu mà có sự hiện diện của tâm lẫn thân trên mặt đất này, đối với tâm linh thì thiết thời vô cùng, đối với thể xác thì phụ luật hóa sanh, đời đạo cũng chưa thành là vậy.

Ngày 08 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Yên vui là sao?

Trả lời: Thưa, từ quang của hành giả hòa với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ là yên, vui là mình cảm được nguyên lý của việc nhỏ cũng như việc lớn trên đời này.

Hỏi: Việc nào là việc nhỏ mà việc nào gọi là việc lớn?

Trả lời: Thưa, việc thương nhớ ty ty tăng tăng là việc nhỏ, còn việc lớn là hòa đồng và thức tâm tức là việc lớn, biết chỉ huy và lo lắng xây dựng cho chính mình, cảm thông mọi sự mê chấp của trường đời, giải thông nguyên lý sanh tồn của vạn linh, đồng hành chơn giác, có minh thì mới biết độ, đó cũng là đại sự.

Hỏi: Người tu thiên làm sao làm đại sự?

Trả lời: Thưa, người tu thiên tự khai thác việc nhỏ cho đến việc lớn của chính mình, cảm thông nguyên lý thức tâm, thực hành đến đích, ảnh hưởng những người kế tiếp trong chu trình giải thoát, tức là làm đại sự, sanh tồn của vạn linh, tiến hóa không ngừng nghỉ, đem lại sự yên vui cho tâm hồn, ngay lúc còn sống cũng như lúc liạ xác.

Hỏi: Lúc liạ khỏi xác rồi sẽ đi đâu?

Trả lời: Thưa, lúc còn sống chăm lo tu học thì lúc liạ xác sẽ đạt được mục đích sở nguyện, tùy theo lúc còn sống, người thường nuôi dưỡng tâm từ bi cứu độ, thì lúc chết cũng sẽ được thành thoi hóa độ tiếp tục trên hành trình tu học vinh quang và sáng suốt.

Hỏi: Sáng suốt là sao?

Trả lời: Thưa, sáng suốt là biết được vị trí của chính mình, duyên nào, phước đức đó mà thực hành.

Ngày 09 tháng 09 năm 1991

Hỏi: Mọi người phải tự động thức tâm hay phải

bị ràng buộc mới thức tâm?

Trả Lời: Thưa, hoàn cảnh là sự ràng buộc tự động do Trời ân ban, bắt buộc phải thức tâm. Nếu đi ngoài lẽ thức tâm thì sẽ bị hoàn cảnh, càng ngày càng ràng buộc. Cho nên ở đời này có nhiều người đầu óc mất trật tự, lại bị khùng điên là vậy.

Hỏi: Khùng điên là sao?

Trả Lời: Thưa, khùng điên là con người làm nghịch ý của chúng sanh và thiên luật, lúc nào cũng phật lòng mình và phật lòng người, không phù hợp với cơ tiến hóa, hận thù và mê chấp không có lối thoát! Chỉ có tu thiền thì mới có cơ hội lập lại cơ đồ tâm linh, lui về thực chất, giải tỏa phiền ưu, đầu óc sẽ được thanh thoi và thanh nhẹ, hướng về vô cùng, không còn dấy bận tâm thân, tâm lý nội khoa tràn đầy thì mới chứng minh được, chính ta là y sĩ tâm linh. Chỉ có thực hành thì mới thấy rõ điều này.

Hỏi: Vậy ở đời này điên khùng hết hay sao?

Trả Lời: Thưa, đại đa số bị sự lường gạt của ngoại cảnh, từ lúc chào đời đã bị ánh sáng của bóng đèn, do loài người chế tạo, dẫn vào con đường mê lầm, tưởng là thật, cho nên người tu thiền thực hành cảm thức được ánh sáng thanh nhẹ và lớn rộng của nội tâm, mới bằng lòng trở về với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, thốt ra những lời minh triết, độ mình và độ tha là vậy.

Hỏi: Độ tha là sao?

Trả Lời: Thưa, độ tha là nói ra thực chất của con người, nguyên căn nguồn gốc của nó, từ tâm đạo mà ra, tức là từ nguyên lý quân bình mà sanh ra hỗn độn. Tu là tự khôi phục lại sự quân bình chánh giác, đó là đường đi duy nhất của tâm linh.

Hỏi: Chánh giác là sao?

Trả Lời: Thưa, trở lại vị trí của chính mình và hiểu mình nhiều hơn, không vượt ngoài sự tiến hóa của tâm linh.

Hỏi: Tâm linh là sao?

Trả Lời: Tâm linh là sự cảm thức tự nhiên và hồn nhiên, được vun bồi tốt đẹp gọi là tâm linh, gom gọn lại gọi là phần hồn, Chủ Nhân Ông của thể xác, trách nhiệm phân giải mọi tình tiết của nội khoa tâm lý vô sanh của hành giả, từ sự cử động cho đến lời nói đều cấu trúc từ siêu nhiên mà ra.

Hỏi: Siêu nhiên là sao?

Trả Lời: Thưa, siêu nhiên là vượt khỏi âm thanh sắc tướng, mà hoà thức chơn tâm. Chỉ có thực hành khai mở điển tâm nơi trung tim bộ đầu, thì mới khai ngộ được nguyên lý sanh tồn và bất diệt được.

Hỏi: Những sự phân tách kể trên có phải là chìa khóa tâm linh mà Bé muốn giao cho hành giả vô vi không?

Trả Lời: Thưa đúng! Những gì mà Bé tự cảm thức và phân giải đều là chìa khóa khai mở nội khoa tâm lý của hành giả vô vi, nó cũng là một liều thuốc chữa trị tâm bệnh nhưn gian.

BÉ TÁM BÀN BẠC
Cùng Các Bạn Khắp Năm Châu
LƯƠNG SĨ HẰNG
Hội Ái Hữu Vô Vi Ấn Hành
in tại nhà in Vô Vi
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
Thư từ liên lạc:
HỘI ÁI HỮU VÔ VI
P.O.BOX 2045
Westminster, CA 92684-2045

